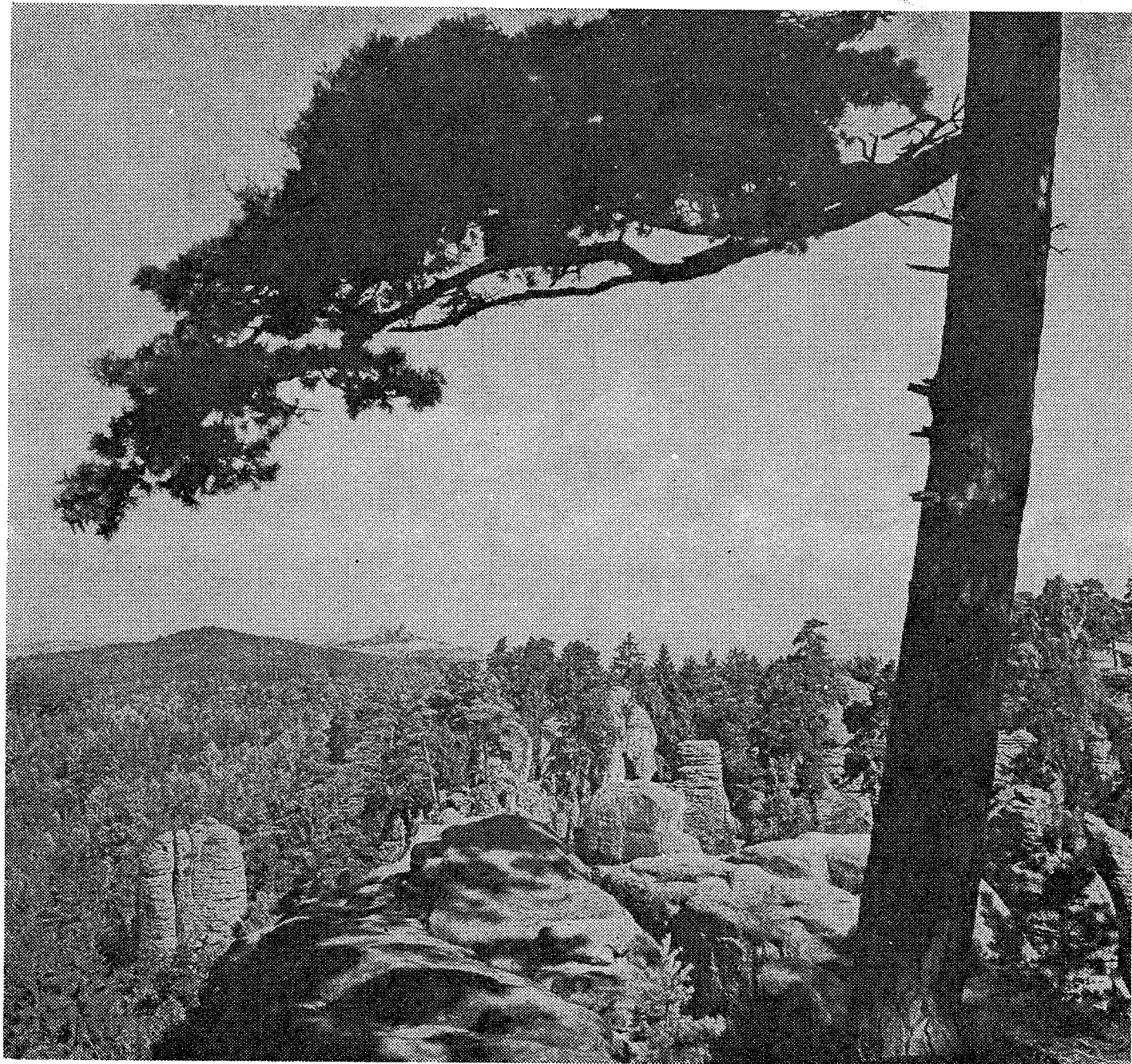

ROČNÍK

1

Prachovské skály, Vyhlídka míru

Foto Otakar Hrdlička

Prachovské skály jsou jedním z nejkrásnějších a nejpozoruhodnějších skalních měst Českého ráje. Jako přírodní rezervace mají mnoho zajímavostí geologických, botanických i archeologických. V osmdesátých letech minulého století tvořily kulisu vzniku Klubu českých turistů, ve dvacátých letech byl zde položen základ českého organizovaného horolezectví. V současné době jsou na vrcholu zájmu cestovního ruchu. Turistické stezky Prachovských skal nás dovedou do pobádkového světa divoké fantazie. Pohledy, které spatříme z vybládkových míst jsou skutečným symbolem překrásné krajiny Českého ráje.

OKRESNÍ KOMISE CESTOVNÍHO RUCHU V JIČÍNĚ

Oddíl orientačního běhu TJ Jičín -
Vzorný kolektiv ČSTV I. stupně

Výbor oddílu:

předseda	Ing. Josef Stránský
org. prac.	Jaroslav Havlík
hospodář	Ing. Eva Šmejcová
propagace	Břetislav Kužel
členové	Václav Zakouřil
	Ing. Jiří Ticháček
	Petr Stránský
	Antonín Brendl
	Ing. Bohumír Procházka

Počet členů oddílu
/kmenoví členové/

M	27
D	12
MM	14
DD	14
MMM	10
DDD	14
Celkem	91

Evidování
/včetně hostujících/
z toho závodně
aktivních celkem

124

102

M	49
D	19
MM	15
DD	14
MMM	11
DDD	16

Rozhodčí

I. třída	Ing. Mikan Ing. Procházka Havlík
II. třída	Hrubý Ing. Stránský J. Ing. Ticháček
III. třída	Ing. Stránský Vl. Stránský P. Soldán Tulka Folprecht

Trenéři	I. třída	Zakouřil
	II. třída	Havlík Hanušová Ing. Ticháček Hrubý Ing. Vodička
	IV. třída	celkem 18
Kartografové	II. třída	Ing. Vodička
	III. třída	Havlík Ing. Ticháčková Zakouřil Řehák Folprecht
Mistři sportu		Ing. Ticháčková Zakouřil
Trenéři reprez. družstev		Havlík Zakouřil
Členové vyšších orgánů ČSTV		
člen ČÚV ČSTV		Ing. Stránský Vl.
kandidát VSOB ČSTV		Ing. Stránský J.
člen mapové komise		
VSOB ČÚV ČSTV		Havlík
VSOB KV ČSTV		Hanušová

S L O V O   Ú V O D E M

V příštím roce, v roce spartakiády, oslavíme my, orientační běžci, 30 let od založení našeho sportu v ČSSR. Náš oddíl přispěje k tomuto výročí uspořádáním historického závodu na historické mapě. Mnohým z Vás, hlavně těm mladším, slovo historické v tomto případě mnoho neříká. Chtěli bychom Vám alespoň trochu přiblížit význam těchto slov pro náš sport, abyste si alespoň trochu představili, jak se dříve závodilo a říci i něco málo z historie našeho oddílu.

Náš sport vznikl tedy v padesátých letech, tehdy ještě jako součást turistiky a proto nesl nejprve jméno "turistický orientační závod". Název orientační běh se poprvé objevil až v roce 1969, kdy vznikl samostatný svaz orientačního běhu. Původně závodily tříčlenné hlídky v osmi kategoriích, s povinnou zátěží od dvou kilogramů - dorostenky mladší/16-17 let/, do osmi kil -muži /20 let a starší/. Pochopitelně i tratě byly různých délek, t. zn. od 7 do 12 km. Pro trať byly předepsány nejméně dvě, u mužů tři kontroly. Na každé kontrole byly zařazeny ještě písemné zkoušky z topografie, orientace, odhadu vzdáleností a podobně. Na otázky odpovídala buď celá hlídka nebo jen jednotlivci a každá odpověď se bodovala. Na startu dostala hlídka jednu turistickou mapu se zakresleným startem a rozkaz pro první kontrolu, kterou si musela sama podle rozkazu v mapě nalézt. Kontroly byly na takových místech, které se daly jednoznačně z mapy určit, například - ta a ta kontrola je od startu směrem severním ve vzdálenosti 2000 m, 300 m západně od rozhledny na okraji lesa. Po dojetí na kontrolu a zodpovězení otázek či splnění úkolu dostala hlídka další rozkaz a to se opakovalo na každé další kontrole. Mimo to byl zpravidla jeden úsek mezi kontrolami limitován časem. Pro případ zbloudění obdržela hlídka zapečetěnou obálku s udáním cíle. Za její otevření se sráželo 20 % dosažených bodů. Čas strávený na kontrolách se odpočítával od celkového času. Na všech kontrolách, včetně startu a cíle se hlídka prostřednictvím svého velitele hlásila např. slovy: "Soudruhu rozhodčí, hlídka č. 10 hlásí příchod na kontrolu". Možná, že jste z tohoto popisu vycítili i další zásadní rozdíl proti dnešním závodům a máte pravdu. Tyto původní orientační závody se, až na krátký limitovaný úsek, neběhaly. Podle tehdejšího názoru se záměrně zaváděla do soutěžního řádu i různá ustanovení o omezení běhání. Jako perličku nutno uvést i názor, že ten, kdo se řítí krajinou, není turista a jest-li by se závody měly běhat, pak by měly být zařazeny do lehké atletiky. Teprve v roce 1960 nastal obrat v pojetí orientačních závodů. Byly zavedeny dvoučlenné hlídky, zrušeny zkoušky, limitovaný úsek, zátěž i bezpečnostní obálka. Závodníci si před startem /10 minut/ sami do vzorové mapy zakreslili celou trať. Na kontrolách byla zavedena razítka, obsluhovaná rozhodčími. Konečně v roce 1963 se začalo závodit v jednotlivcích, pouze však v kategoriích mužů a žen a od roku 1966 i v kategorii dorostu, žactvo běhalo ještě ve dvojicích. Úpravu soutěží, jak je známe dnes, přinesl až soutěžní řád v roce 1972. Obdobným vývojem jako forma závodu probíhal i vývoj map. Od původních speciálek v měřítku 1:75 000, většinou černobílých, maximálně se zelenými lesy, až ke dnešním. Na původních speciálkách byl terén šrafován,

sklon terénu vyjadřovala hustota šraf na 1 mm. Taková mapa, kde tedy 1 mm znamenal 75 m ve skutečnosti, neumožňovala znázornit terén tak, aby vyhovoval potřebám orientačního závodu, to zn. čtení mapy, orientace v terénu. Podle toho se tedy provádělo i umístění kontrol a tak byl dán i charakter závodů. Značný pokrok nastal koncem padesátých let, kdy byly na závodech používány turistické mapy v měřítku 1 : 50 000, ovšem s vrstevnicemi ekvidistance 25 m. V roce 1963 se začaly používat mapy v měřítku 1 : 25 000, zapůjčené Vojenským zeměpisným ústavem v Praze, t. zn. zelené nebo zelenobílé mapy s černými cestami. Tyto mapy již umožňovaly umístění kontrol na hrubých terénních tvarech a lepší čtení mapy. Mnohdy se při nedostatku těchto map používaly i fotokopie buď těchto nebo turistických map, zvětšených do měřítka 1 : 25 000. Další zlepšení nastalo koncem roku 1967, kdy VZÚ Praha zhotovil na požádání výřezy "zelených" a slepých map speciálně pro orientační závody. Revolucí v tvorbě map byly první žlutobílé mapy, které se objevily v roce 1968 a už se zhruba přibližovaly dnešním zvyklostem, ovšem stále ještě terén i situace byly znázorněny velmi hrubě. Teprve asi od roku 1970 začaly být používány mapy, které byly vytvářeny se souhlasem a dle podkladů VZÚ členy oddílů OB. Začala se také používat nová měřítka 1:20000, 1: 16 666, 1: 15 000, 1 : 10 000. Ke tvorbě map byl vydán u příležitosti MS 1972 i mapový klíč, aby tvorba map byla jednotná.

Snad se nám tedy podařilo aspoň trochu osvětlit historii a nezbyvá než ještě několik slov o tom, jak začal orientační sport v našem městě.

Počátky orientačního běhu u nás se tradují již začátkem padesátých let v tehdejšímu odboru turistiky pod vedením profesora Loudy. Těžiště závodníků bylo ve školách, hlavně v žácích SPŠ a gymnasia, někteří, hlavně v mužských kategoriích se rekrutovali z příslušníků ostatních oddílů, jako lyžování, horolezectví. Závody po tehdejší přeborové lince byly pouze jednou v roce, jako okresní kolo, s eventuelními postupujícími do krajského kola, ostatní závody probíhaly pouze při jmenovaných školách, většinou jako součást tělesné a branné výchovy. První rozmach začal kolem roku 1960, kdy se při odboru turistiky vyčlenila skupina nadšenců, mezi něž patřil i pozdější předseda našeho oddílu Ing. B. Procházka a další. Jejich nadšení vedlo k tomu, že spolu s ostatními založili v roce 1965 samostatný oddíl orientačního běhu při TJ Jičín. Ještě téhož roku byl uspořádán první ročník "Ceny Českého ráje v OB". Činnost oddílu i členská základna se pomalu rozrůstaly tak, že v roce 1971 oddíl vstoupil do soutěže nových oddílů a ještě v témže roce získal titul "Vzorný oddíl III. stupně". Mimoto se pravidelně zúčastňoval mistrovských soutěží se solidním výsledkem. Závodníci získali například v roce 1971 7. místo v I. lize dospělých a 1. místo v II. lize dorostu. Členové oddílu se podíleli v roce 1967 na založení dnes již tradičního pochodu "Českým rájem za Rumcajsem", tehdy ještě zvaného jičínská padesátka.

V roce 1971 bylo uspořádáno také první soustředění pro závodníky, letní tábor na Kosti v Prokopském údolí. V témže roce také členové oddílu zpracovali první naši žlutobílou mapu v měřítku 1 : 16 666 a to Prachov. První výrazné umístění dosáhli naši členové v roce 1972, kdy se J. Konopáč stal dorosteneckým přeborníkem ČSR, Vašek Zakouřil mistrem ČSSR v LOB a naše štafeta v LOB se stala rovněž mistrem ČSSR. V tomto roce byla

také vydána první ročenka oddílu. Byli jsme také pověřeni založením a udržováním tréninkového střediska pro účastníky MS, které v tomto roce u nás probíhalo v oblasti Jetřichovic a Dubských skal. V roce 1975 nastal další rozmach v činnosti mládeže. Družstvo dorostu se stalo přeborníkem ČSSR, došlo k ustavení TSM a byla založena orientační škola mládeže. Těmto mladým se stal vzorem Václav Zakouřil, který ze svoje úspěchy v OB se stal mistrem sportu. Zároveň jsme byli v tomto roce pověřeni uspořádáním mistrovství ČSR v OB, které proběhlo v Sedmihorkách. Bojujeme v kategorii dospělých v tomto roce sestoupili z 1. ligy. Již následující rok však pro nás znamenal nový rozmach. Vybojovali jsme si postup do I. Ligy a založili jsme nový závod - 5 dnů OB v Jičíně. V roce 1977 jsme byli pověřeni uspořádáním "Poháru přátelství", t.j. neoficiálního mistrovství socialistických zemí v OB. Závody proběhly k plné spokojenosti závodníků v prostoru Kosti a Jinolic. V tomto roce se družstvo dospělých umístilo v I. lize na II. místě. Na přeborech ČSR jsme získali celkem 3 zlaté, 10 stříbrných a 5 bronzových medailí, na mistrovstvích ČSSR 4 zlaté, 7 stříbrných a 3 bronzové medaile. V tomto dobrém bojovném duchu jsme pokračovali i v roce 1978. Uspořádali jsme celkem 24 akcí, ať již přeborových nebo ostatních veřejných závodů. Během roku získali naši závodníci na přeborech ČSR i mistrovstvích ČSSR celkem 10 zlatých, 15 stříbrných a 10 bronzových medailí, v I. lize dospělých 2. místo, družstvo dorostu rovněž 2. místo. Dana Ticháčková byla za svoje vynikající úspěchy - trojnásobná mistryně ČSSR - jmenována mistryní sportu.

I letos pokračujeme v dobré sportovní tradici. Zhodnocení naší činnosti si můžete přečíst na jiném místě ročenky.

Před námi je tedy rok 1980, rok zvlášť pro nás význačný. Vždyť v tomto roce, kromě 30. výročí založení OB v ČSSR, máme i my svoje kulaté výročí - 15 let založení samostatného oddílu orientačního běhu v Jičíně a 5. ročník 5 dnů OB. Čeká nás tedy hodně práce jak na poli sportovním, tak i v naší další činnosti. Musíme dobudovat "naše" Brada, udělat vše pro to, abychom dobře reprezentovali náš oddíl, naši jednotu, abychom pokračovali v dobrých tradicích našeho oddílu. Čeká nás další rok soutěže o vzorný oddíl, čeká nás rozšíření členské základny, hlavně u těch nejmladších, musíme věnovat ještě více sil plnění závěrů V. sjezdu ČSTV, nesmíme zapomínat při své činnosti ani na maximální hospodárnost. Prostě - příští rok pro nás bude ještě těžší než předcházející, ale věříme, že všichni přiložíte ruku k dílu a že společně všechny naše úkoly čestně splníme tak, abychom si na konci příštího jubilejního roku mohli všichni říci, že za námi zůstal kus dobré práce pro rozvoj tělesné výchovy i společnosti.

Za výbor oddílu

P Ě T   S T R Ā N E K
Z
P Ě T I   D N Ů   O B

Několic nej- z našeho závodu

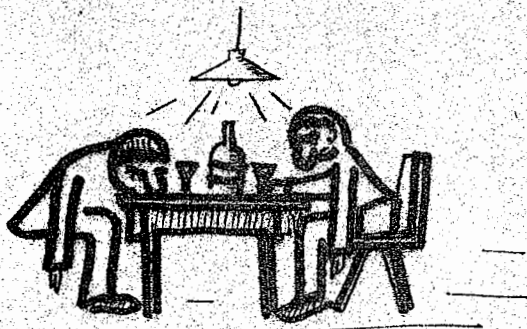
Nezaměstnanější, neklidnější a přitom nejvíce znervózňovaný byl zcela jistě Jarda Havlík. Dokázal najednou stihnout spoustu věcí : odpovídat asi na deset dotazů, pojídat párek, sledovat vývoj závodu , ...

Jedním z nejčastějších účastníků je Peo Bengtsson ze Švédska, který se zúčastnil všech čtyřech ročníků. Vždy s sebou přiveze velkou skupinu běhuchtivých Švédů, eventuelně Australanů a jiných protinožců.

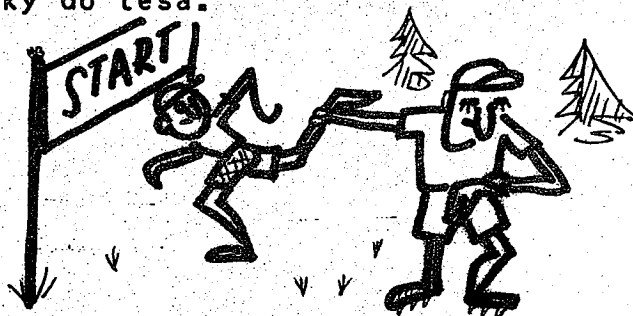

Nejdelší noc strávil / pracovně a s výše jmenovaným Jardou Havlíkem/ Jarda Šmejč, který ve výpočetním středisku ZPA Nová Paka napravoval do pěti hodin ráno chyby, způsobené špatně vyplněnými průkazy, aby výsledky byly v pořádku.

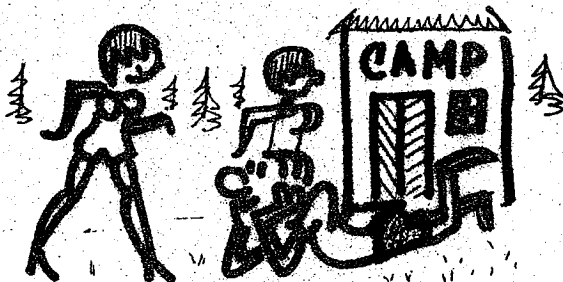
Největší riziko podstupoval Jirka Ticháček, který prakticky na týden přerušil trénink na mistrovství světa, aby za řídicím pultem jímsestrojeného starovacího zařízení vypouštěl po pět dnů závodníky do lesa.

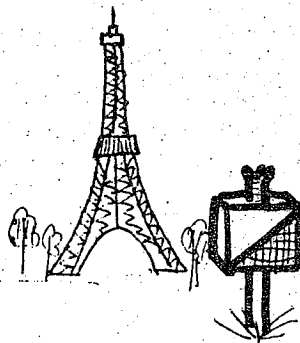
Největší popularitu z hostů získal Willy Mathys ze Švýcarska, 1. místoprezident IOF, který při slavnostním zahájení oslovil závodníky nejen německy, francouzsky a anglicky, ale i téměř žižkovskou pražštinou.

Naopak největší popularitu u švýcarských dívek získal camping-chef Oldřich Soldán, jehož adresu tyto dívky loudily ještě po měsíci v nehostinných prostorách švýcarských Alp.

Nejvíce na nás vzpomíná Didier Habercorn z Francie, který nás ve svých dopisech průběžně informuje o propagační kampani, kterou pro nás mezi francouzskými orientačními běžci provádí.

5 D N Ů O R I E N T A Č N Í H O B Ě H U V J I Č Í N Ě

I. ročník 5 dnů OB byl uspořádán v roce 1976. Jak se zrodila tato myšlenka?

Vše zapříčinil známý "misionář" orientačního běhu ve světě Peo Bengtson, který nás v předstihu požádal o uspořádání několika závodů v písčivých terénech Českého ráje pro skupinu závodníků ze Švédska a Austrálie. Toto jsme mu přislíbili a byl zde okamžitě nápad, když už připravujeme závody, proč nepozvat i naše závodníky? Byla to taková pokusná akce - 5 dnů 1976. Ve všední dny byl start v 16 hodin a závodilo se v nejrůznějších prostorech - mapy Kančí zoubek, Řáholec, Sedmihorky, Drábovna a Jinolice. Závodů se zúčastnilo 255 závodníků a po rozmlouvách s nimi bylo jasné, že to byl šťastný nápad a že by bylo dobré uspořádat závody každoročně. Nevím, jak se to stalo, na 2. etapě ve Střevači se objevili i redaktoři ze Stadionu. Barevná dvojstránka ve Stadionu byla vlastně první propagací a z rozhovoru s Ivanem Matějů, který byl otisknut, cituji: "Jsme u zrodu českého O-Ringenu; letos 250 startujících, kolik za 5 let?". Museli jsme skončit s pořadatelstvím tradiční "Ceny Českého ráje" a věnovat se přípravě 5 dnů OB Jičín 1977. Byl to náročný rok, neboť v tomto roce jsme uspořádali i Pohár přátelství - mistrovství socialistických států. II. ročníku 5 dnů OB se zúčastnilo již 1 000 závodníků z 12 zemí. Účast závodníku roste rok od roku a tak na IV. ročníku v Lužanech jsme přivítali již přes 2 000 závodníků. Roste i práce s organizací tohoto závodu, nestačí pracovat jen při vlastních závodech, ale vyžaduje to systematickou přípravu po celý rok.

Že naše práce je dobrá, svědčí ten fakt, že 5 dnů OB Jičín se stalo největší akcí v OB v ČSSR a známou po celém světě. Zadostiučiněním pro celý kolektiv oddílu OB jsou příznivé ohlasy u závodníků z domova i zahraničí i vysoká ocenění od funkcionářů svazu. Všechny stránky této ročenky by nestačily na citování dopisů, které mluví jasnou řečí: pořádejte - výborně - nej - nej - přijedeme opět. Předseda svazu MUDr. Vojta Soulek startoval na všech ročnicích a jeho články nám lichotí až přesprávil. I jeho dopis z letošního roku, kterým se předem přihlašuje na všechny ročníky, které budeme pořádat, je pro nás velkou lichotkou. Samozřejmě jsme si vědomi i chyb a nedostatků, které při takovémto bezesporu náročném podniku vzniknou. Máme i dobré přátele v časopisu Orientační běh, kteří nás každý rok na chyby, kterých se dopustíme, upozorní. My dobře víme, kde máme rezervy a co je třeba zlepšovat; je to hlavně zapojení všech členů oddílu do přípravy v průběhu celého roku. 5 dnů OB se rozrostlo do gigantických rozměrů. Musíme přistupovat k přípravě z toho pohledu, aby každý z nás přispěl ke společnému dílu svým příspěvkem a svojí pomocí.

Již jsou ty tam doby, kdy 5 dnů bylo prázdninovou oddechovou akcí. Vzpomínám i na to, jak při prvním ročníku zapomněl jeden ze Švédů běžecké boty, trenky, tílko, buzolu ve trávě u cíle závodu a druhý den to tam všechno ještě k jeho podivu leželo. To však již není pravda a dnes se bohužel závodů zúčastňují i sběratelé vlajek a součástí cizinecké výstroje. Pořadatelství závodu se rozrostlo i na součinnost a pomoc

dalších složek.

V roce 1980 nás čeká pátý, jubilejní ročník, který nás všechny zavazuje k tomu, abychom dokázali získané zkušenosti využít k co nejlepší organizaci i úrovni závodů, které byly vybrány do rámce výročí 30 let OB v ČSSR. Musíme počítat s rekordní účastí z ČSSR i ze zahraničí. Musíme všem dokázat, že dokážeme nasazenou latku posunout o stupeň výše.

Letošní ročník bude situován na Turnovsko, kde celková organizace bude náročnější. Čím bude obohacen letošní ročník? Bude to především Historický závod - slavnostní večer - organizace kulturního programu - pozvání medailistů z mistrovství světa, které již přijali Finové, Švédové a Švýcaři - zúčastní se s kompletními reprezentačními družstvy. Počítáme s výbornou úrovní map, které tvoří vytříbenou rukou Vašek Zakouřil. Počítáme se školkou pro děti závoděníchťivých rodičů. Zavedeme i nové kategorie B a C u začátečníků a M7N a D7N, pro které připravíme liniové tratě.

To vše je nelehký úkol, věřím však, že s přispěním všech našich členů oddílu uděláme vše za ještě lepší jméno kolektivu orientačních běžců TJ Jičín i za dobré jméno celého československého orientačního běhu.

Jarda Hašík

TABULKA ÚČASTI NA 5 DNECH OB JIČÍN

Rok	Celkem účastn.	Z toho cizinců
1976	255	30
1977	1000	200
1978	1500	450
1979	2022	786
1980	?	?

SNAD TO BUDE PŘÍŠTÍ ROK LEPŠÍ,

povzdychl si Vašek Zakouřil, vedoucí trenér TSM, když na zimním soustředění na Jestřábích boudách hodnotil sezónu 1979.

Vymlouvaje se na ochablost pravice, způsobenou mu zánětem šlachy, o které do té doby netušil, že jí vůbec má, nastínil mi pouze myšlenky svého zamýšleného referátu. Já pak, maje v povědomosti brilantně-archaický sloh jeho příspěvku z lyžařské ročenky 1966, který prozradil jeho vlohy literární, uvěřil jsem jeho indispozici a pokusím se vám nastínit jeho myšlenky tak, jak by je on formálně zřejmě nikdy neztvárnil. Věcnou správnost jsem si ovšem dal od něj parafovat.

Sezóna 1979, měřena sportovními výsledky rozhodně nepatřila k nejlepším. Na mistrovstvích a přeborech ČSSR /denní, LOB, noční, dlouhé tratě/ získali sice závodníci našeho oddílu celkem 15 medailí, což na první pohled nevypadá špatně. Při bližším zkoumání však uvidíme, že plných 11 medailí jsme získali v LOBu. V tomto odvětví našeho sportu máme dlouhodobou tradici, na podobné úspěchy jsme zvyklí a méně by asi bylo skutečným zklamáním.

Náš oddíl stále patří mezi nejsilnější i v rámci celé ČSSR. Tato skutečnost je však poněkud narušována tím, že v dorosteneckých kategoriích se situace stále více vyrovnává. Bohužel však nejen v celostátním měřítku, ale i ve Východočeském kraji. Zatímco dříve byl náš oddíl suverénem v krajských dorosteneckých soutěžích, má nyní vážné soupeře v družstvech RH Hradec Králové, Spartaku Rychnov a kupředu se tlačí jednotlivci z TJ Jilemnice, Spartaku Vrchlabí, pardubických oddílů i odjinud. Na vyrovnávající se konkurenci doplatili i kupříkladu Šedivá, Groh a další svým nepostoupením z krajského přeboru.

Ani jedinou medaili jsme nezískali v NOBu a na dlouhé trati. NOB je vůbec pro nás popelkou, zájem není ani u dospělých /i když na druhé straně Kačmarčík a Ticháček získali na přeboru ČSR medaile/.

V letošním roce došlo ke změnám v soutěži družstev dospělých. V krajském přeboru družstev jsme získali 1., 5., 7. místo, v polofinále naše A družstvo bylo 3. a ve finále přeboru ČSSR získalo 4. místo. Není však možno nevidět, že podzimní výkonnost šla dolů; zároveň i v některých případech klesal i zájem závodníků.

Dorostenecké áčko jasně postoupilo z kraje, aby pak zásluhou nevyrovnaných výkonů bylo v polofinále těsně vyřazeno.

Co se jednotlivců týče, o primátu Jirky Ticháčka nemůže snad nikdo pochybovat. Kromě dalších úspěchů jeho umístění na mistrovství světa, o kterém v samostatném příspěvku referuje Kačmarčík/ jehož výsledky vůbec nechceme nevidět, leč pokud ho nezlaňáme do našeho oddílu natrvalo, nemůžeme se příliš "chlubit cizím peřím"/.

Další kategorie ve věkové posloupnosti:

D15- Pavlína Bacílková-žebříček ČSR - 1. místo; LOB - mistrovství ČSSR-1. místo; OB-mistr. ČSSR-2. místo /ve štafetách st. dorostu absolutně nejl. čas/

D17- Dana Šedivá-v žebříčku ČSSR sice až 11., ale pouze ze třech závodů, z pěti možných/1., 2., 5. místo/

zařazena do reprez. družstva juniorů

M17 - žebříček ČSSR-Tišer-12.; Vik-15.; Pašek-17.; všem ale
chyběly 1-2 závody. Vůbec se ukazuje, že bude pro
příště nutné obsazovat všechny federální závody

D21 - Československý pohár-DE-Dana Ticháčková-5.místo;
Hana, nyní již Kazdová-13. místo/pro začátek rozhodně
ne špatné;/ Maruška Picková-14. místo/naváže po mateř-
ské dovolené?;/ pro nejkrásnější poslání ženy se z eli-
ty vytratila Konopáčová; bude mít chuť a pomínky k náv-
ratu?

Co je nového v TSM? Naše středisko má oproti zdrcující vět-
šině ostatních tu výhodu, že jeho členové jsou z jednoho místa.
Mně jako trenérovi to umožňuje soustředěnější práci s členy i mož-
nost důslednější kontroly. Tréninkové možnosti máme prakticky kaž-
dý den. V pondělí bazén, v úterý společný výběh, ve středu tělo-
cvična, čtvrtek kopíruje úterý, v pátek je nejprve hodina teorie
a potom tělocvična. Víkendy jsou věnovány závodní činnosti, ly-
žařské přípravě a podobně.

Tréninkové možnosti i materiální podmínky se tedy v TSM
oproti minulosti podstatně zlepšily, škoda jen, že ne vždy jsou
dokonale využívány. Pro příští rok jsou plánované objemy tréni-
ku na potřebné úrovni, důležitá je kvalitní mapová příprava. Tren-
inkové závody by měly být chápány spíše jako závody, než "jenom"
jako tréninky.

Proč jsme letos nebyli tak dobří, jak jsme mohli být?
Domnívám se, že důvodem výkonnostního poklesu, který se projevil
především na podzim, byly další akce oddílu, které jinak zname-
naly nesporné úspěchy. Mám na mysli především 5 dnů OB a oddílo-
vý zájezd do Francie a Švýcarska. Obě tyto akce bylo třeba dlou-
hodobě připravovat a tak odpadla tak potřebná letní příprava.

Pro rok 1980 bude potřebné zajistit a připravit kvalitní
letní soustředění, které by navazovalo na jednotnou přípravu
závodníků.

A jaké bych rád viděl výsledky? Dalšího našeho zástupce
v juniorském reprezentačním družstvu / to vidím jako každoroč-
ní úkol/. V kategorii dospělých - 3 zlaté medaile z federálních
mistrovství a celkem 10 medailových postů, myšleno samozřejmě
včetně štafet.

Vašek Zakouřil

Z poznámek Vaška Zakouřila /jinak 1. muže žebříčku ČSR v katego-
rii M35/ vytvořil

Milan Socha

V Ý S L E D K O V Á Č Á S T

V následujícím přehledu jsou uvedeny částečné výsledky nejdůležitějších závodů sezóny v chronologickém pořadí. Přehled uzavírají výsledky mistrovských soutěží a závodů. Kromě výsledků z orientačního běhu jsou zde uvedeny i výsledky některých závodů v lyžování a přespolním běhu.

Jizerská padesátka-muži

1. Beran Jiří - Dukla Liberec
61. Jirásek Zdeněk
105. Ticháček Jiří
201. Tišer Jaromír
249. Konopáč Jiří
263. Všetečka Petr
284. Pícek Svatoslav
334. Folprecht Miroslav
385. Vík Martin
426. Šmejč Jaroslav
461. Havlík Jaroslav
- / v kateg. do 50 let-
30. místo/

Jizerská padesátka-ženy

1. Svobodová Gabriela - RH Jabl.
20. Ticháčková Dana
27. Všetečková Hana
80. Pašková Jana
291. Krupičková Monika
339. Picková Marie

Po hřebenech Krkonoš 70km- muži

1. RH Jablonec nad Nisou
5. TJ Jičín OB - A
14. TJ Jičín OB - B
79. TJ Jičín OB - C
97. TJ Jičín I.
121. TJ Jičín - horol.
133. TJ Jičín III.
213. TJ Jičín - SG

Po hřebenech Krkonoš 25 km - ženy

1. Ski Jilemnice I.
3. TJ Jičín - OB
10. TJ Jičín II.
30. TJ Jičín III.

Krajský přebor družstev-I. kolo - RH Hradec Králové - 7.4. 1979

D10

1. Efenbergrová - Vamberk
2. Majorová
10. Machová

D13

1. Koudelková - Pardub.
5. Mazáčková
10. Ludvíková

D15

1. Samková - RK
4. Matoušová
5. Bacílková

D17

1. Šemeráková - RK
2. Sedivá

M10

1. Langr - RK
3. Všetečka
8. Zicha

M13

1. Malý - RK
3. Vokněr
4. Srb

M15

1. Koucký - JIL
5. Stránský
16. Procházka

M17

1. Tišer
5. Vík

Mistrovství ČSSR v NOB 20.10.79 Lučenec

M21

1. Piják Far. Bratisl.
4. Konopáč
27. Hrubý

D19

1. Cimrová Slavoj Ústí n/L
8. Hanušová

D21

1. Nováková VŠ Praha
6. Ticháčková

D17

1. Macounová Tempo Praha
12. Tulková

Přebor ČSR v OB na dlouhé trati 22.4.79 Ostrava

M21

1. Pavelek VŠZ Brno
19. Škoda
28. Beneš

M19

1. Zuzánek Vamberk
16. Řehák

D21

1. Kuchařová VŠZ Brno
3. Ticháčková
8. Picková

Mistrovství a přebor ČSSR v OB na dlouhé trati 13.5.79 Brno

D21

1. Kuchařová VŠZ Brno
5. Ticháčková
9. Picková

M21

1. Lenhart VŠZ Brno
6. Ticháček
33. Beneš

Přebor ČSR v denním OB a finale přeboru družstev ČSR

29.9.79 Slaný

D15

1. Hlaváčová Tesla Brno
2. Bacilková

M15

1. Macháček Tempo Praha
26. Stránský

M17

1. Hartlová Odolena Voda
13. Tulková

M17

1. Uchytíl Zlaté Hory
3. Tišer
20. Pašek

D19

1. Dvořáková VŠ Praha
45. Hanušová

M19

1. Novotný VŠZ Brno
6. Řehák
18. Všetěčka

D21

1. Keclíková VŠ Praha
14. Ticháčková
31. Benešová

M21

1. Cabrnoch SF Praha
8. Dosoudil
31. Škoda

M

1. VŠZ Brno A
18. TJ Jičín /Zdráhal, Dosoudil, Řehák, Beneš/

D19
1. Hanušová
3. Drahoňovská

D21
1. Ticháčková
2. Picková
4. Benešová

M35
1. Kužel

M19
1. Zuzánek - VA
2. Řehák
3. Všetečka

M21
1. Ticháček
2. Beneš
3. Folprecht

M43
3. Stránský

Krajský přebor družstev - II. kolo - Sp. Rychnov - 14.4.79

D10
1. Komancová - RH HK
18. Majorová
20. Horčíčková

D13
1. Svobodová - RH HK
8. Kubištová
10. Zelinková

D15
1. Bacílková
9. Chramostová

D17
1. Šedivá
5. Tulková

D19
1. Hanušová
4. Drahoňovská
5. Jirásková

D21
1. Benešová
2. Picková
3. Ticháčková

M35
4. Kužel

M10
1. Langr - Sp. Rychnov
2. Všetečka
6. Zikmund

M13
1. Nešpor - RH HK
3. Vokněr
5. Santaj

M15
1. Groh
8. Stránský
11. Šimon

M17
1. Vik
2. Pašek
3. Tišer

M19
1. Vykysalý - VŠ Praha
2. Řehák
4. Svoboda

M21
1. Ticháček
8. Folprecht
11. Škoda

M43
5. Stránský

20. Dresdener Frühlingsstaffel - NDR - Leupoldishain - 28.4.79

D11/13
1. TJ Jiskra N. Bor
2. TJ Jičín I.
/Ludvíková, Zelinková,
Mazáčková /

H11/13
1. TJ Jiskra N. Bor
3. TJ Jičín I.
/Prokorát, Santaj,
Antoš/

D15/17

1. TJ Jiskra N. Bor
2. TJ Jičín I.
/Bacílková, Tulková,
Šedivá/

D19

1. TJ Jičín
/Benešová
Pícková
Ticháčková/

H21B

1. Motor Mitte K.M.St.
3. TJ Jičín
/Mikan, Sochor,
Řehák/

H15/17

1. TJ Jiskra N. Bor
8. TJ Jičín
/Procházka, Šimon,
Stránský/

H21A

1. TJ Jiskra Nový Bor
2. TJ Jičín I.
/Folprecht, Stebel,
Škoda/

H35

1. TJ Jiskra N. Bor
2. TJ Jičín
/Stránský, Havlík,
Zakouřil/

"150 Jahre TU Dresden" - NDR - Leupoldishain - 29.4.79

D13

1. Pützdold - Lok Dresden
3. Zelinková
4. Mazáčková

D15

1. Bacílková
3. Chramostová
30. Matoušová

D17

1. Doležalová - J.N. Bor
5. Šedivá
6. Tulková

D19

1. Ticháčková
2. Pícková
3. Benešová

H35

2. Zakouřil
18. Stránský Vl.

H13

1. Mareš - J. N. Bor
5. Vokněr
8. Santaj

H15

1. Zimmerling - Lok Dresden
6. Stránský
13. Procházka

H19

1. Leibiger - Lok Dresden
7. Řehák
8. Všetěčka

H21A

1. Vávra - J. N. Bor
2. Folprecht
4. Pícek

H43

2. Havlík
18. Stránský J.

"19. Schrammstein - OL" - NDR - Papstsdorf - 30.4.79

D13

1. Zelinková
2. Ludvíková
4. Majdanová

D15

1. Bacílková
3. Matoušová

D17

1. Ulbricht - Radebeul
2. Tulková
4. Šedivá

H13

1. Lückmann - Aktiv. Sedlitz
7. Santaj
10. Vokněr

H15

1. Mareš - J. N. Bor
8. Stránský

H19

1. Ille - J. N. Bor
7. Řehák
11. Všetěčka

D19

1. Ticháčková
2. Pícková
5. Benešová

H35

2. Zakouřil

H21A

1. Vávra - J. N. Bor
4. Folprecht
6. Beneš

H43

4. Havlík
10. Stránský

Memoriál Lučka Smutného - Okresní přebor okr. Jičín - Borek u Tr.
20. 5. 79

M10

1. Zicha
5. Všetečka
6. Rampas

M13

1. Vokněr
2. Srb
6. Bláha

M15

1. Harant - RH HK
2. Groh
3. Šimon

M17

1. Tišer
2. Vik
5. Pašek

M19

1. Řehák
4. Svoboda
5. Všetečka

M21

1. Folprecht
3. Stebel
4. Novák

M35

1. Weber - RH HK
2. Havlík
3. Kužel

M43

1. Vykysalý - RH HK
2. Stránský
5. Všetečka

D10

1. Majorová
4. Horáčková
5. Zítková

D13

1. Žalská
2. Ludvíková
3. Blahníková

D15

1. Bacílková
2. Chramostová
3. Matoušová

D17

1. Běhounová - RH HK
3. Šedivá
4. Tučková

D19

1. Hanušová
2. Drahoňovská
3. Jirásková

D21

1. Ticháčková
2. Benešová
3. Pícková

"0. pardubického půlkoně" --- 2.3.6. 1979

D10B

1. Abelová - J. N. Bor
9. Majorová
15. Machová

D13B

1. Svobodová RH HK
6. Majdanová
12. Mazáčková

D15B

1. Slaninová RH HK
4. Bacílková
5. Chramostová

D17B

1. Pešková Liberec
12. Tulková

D21B

1. Alberová VŠ Praha
4. Pícková

D35B

1. Novotná Teplice
4. Zakouřilová

M43B

2. Havlík
7. Stránský

Štafety:

DDD

1. TJ Jičín A /Mazáčková, Ludvíková, Majdanová/

DD

1. RH Hradec Králové A
4. TJ Jičín A /Tulková, Chramostová, Bacílková/

D

1. Chemie Praha

MMM

1. Jiskra Nový Bor A
7. TJ Jičín A /Srb, Prokorát, Santaj/

MM

1. Jiskra Nový Bor A

M10B

1. Beránek J. N. Bor
4. Všetečka
5. Zicha

M13B

1. Řápek Kbely
2. Prokorát
19. Santaj

M15B

1. Macháček Tempo Praha
8. Groh
23. Stránský

M17B

1. Smutný Rychnov
2. Pašek

M19B

1. Úlehla VŠ Praha
2. Řehák
12. Svoboda

M21B1

1. Červinka FS Praha
3. Folprecht
6. Zdráhal

2. závod Čs. poháru jednotlivců, 3. závod Č. poháru jednotlivců
Nový Bor - 9.6.79 ----- Stafety 10.6.79 -----

D10B

1. Nováková Tempo Praha
3. Horáčková

D13C

1. Váňová RH HK
3. Mazáčková
4. Majdanová

D15B

1. Hlaváčová Tesla Brno
2. Bacílková
21. Chramostová

D17A

1. Schislerová
6. Tuřková
7. Šedivá

D19A

1. Kordová RH HK
3. Hanušová

DE

1. Ticháčková
2. Benešová
10. Picková

M35B

1. Weber RH HK
6. Stránský

Muži A

1. VŽS Brno A
11. TJ Jičín II /Stebel, Zdráhal, Škoda/

Ženy A

1. VŠ Praha A
2. TJ Jičín II /Benešová, Picková, Ticháčková/

Muži V B

1. TJ Jičín B /Havlik, Stránský, Vodička/

Dorostenci A

1. TJ Jičín /Pašek, Tišer, Vik/

Dorostenky A

1. TJ Jičín I /Tuřková, Šedivá, Bacílková/

M10B

1. Langr Rychnov
6. Zicha
12. Rampas

M13C

1. Višňa Gottwaldov
5. Bláha
9. Vokněr

M15B

1. Krejčí N. Bor
16. Stránský
21. Groh

M17A

1. Hovořák Vsetín
3. Vik
7. Tišer

M19A

1. Novotný
13. Řehák
22. Všeťka

M21A

1. Hořínek Gottwald.
11. Škoda
22. Folprecht

M43B

1. Havlik

XXX. ročník "Poháru Gottwaldova" - 23.6.1979

DE

1. Nováková VŠ Praha
14. Benešová
15. Pícková

M13B

1. Mareš Nový Bor
10. Santaj
13. Vokněr

M17A

1. Uchytíl Zlaté Hory
6. Vík
10. Pašek

M19A

1. Novotný VŠZ Brno
19. Řehák

M21A

1. Dosoudil-Olomouc
6. Škoda
20. Folprecht

M35

1. Franko Kysak
6. Zakouřil

M43

1. Křeňský N. Bor
3. Havlík

D13B

1. Coufalíková Luhačovice
4. Zelinková
19. Mazáčková

D15B

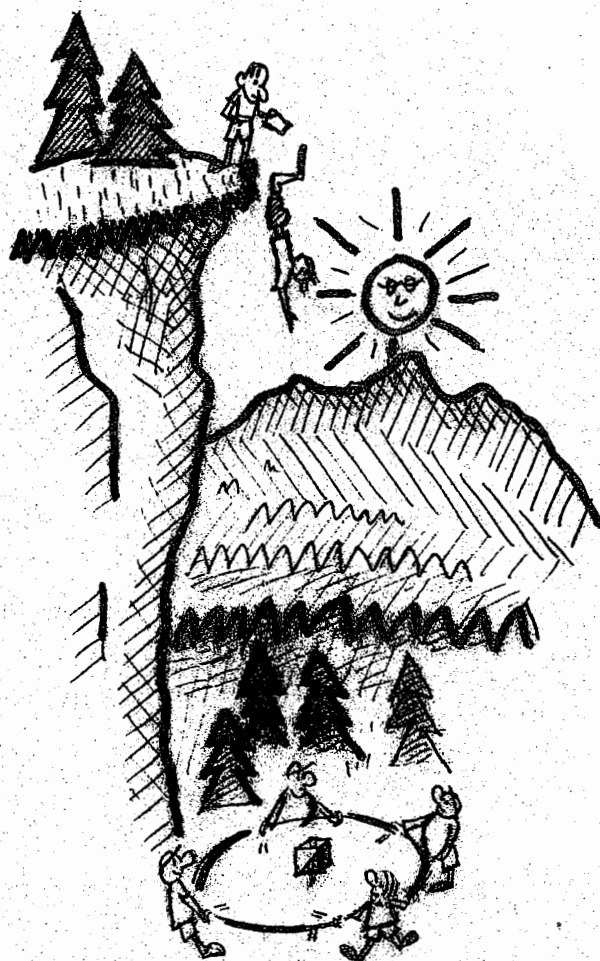
1. Škabrahová Slušovice
3. Bacílková
28. Čhramostová

D17A

1. Šedivá

D21A

1. Kopová Bratislava
13. Tulková

Orientační běh štafet "Gottwaldov 1979" - 24.6.79

MA

1. VŠB Ostrava A
17. TJ Jičín A

MMA

1. TJ Jičín A /Pašek, Tišer, Vík/

MMB

1. ODPM Kroměříž B
7. TJ Jičín B

MV

1. TJ Jičín /Havlík, Vodička, Zakouřil/

DA

1. VŠ Praha B
3. TJ Jičín A / Picková, Ticháčková, Benešová/

DDA

1. Jiskra Nový Bor A
3. TJ Jičín A / Chramostová, Šedivá, Bacílková/

Cena Východních Čech /polofinále Přeboru ČSR družstev
Bělečko 30.6. - 1.7. 1979

Dorost

1. TJ Gottwaldov 149 bodů
5. TJ Jičín 116 bodů

Dospělí

1. Slavia VŠZ Brno A 217 bodů
3. TJ Jičín 163 body

D15

1. Bacílková
17. Chramostová

D17

1. Pospíchalová j. N. Bor
5. Šedivá
13. Tulková

D19,21

1. Nováková VŠ Praha
3. Ticháčková
5. Picková

M21

1. Lenhart VŠZ Brno
9. Zdráhal
21. Folprecht

Ø10B

1. Abelová J. N. Bor

M15

1. Tutsch Gottwaldov
13. Groh
34. Stránský

M17

1. Matyk Rychnov
4. Vik
9. Tišer

M19

1. Novotný SL. VŠZ Brno
13. Vsetečka

M35B

1. Zakouřil
15. Kužel

M43B

1. Jurman Šumperk
6. Havlík

Štafety:

M-B

1. TJ Gottwaldov
9. TJ Jičín /Folprecht, Zdráhal, Škoda/

MM-B

1. Spartak Rychnov
4. TJ Jičín /Pašek, Groh, Vik/

D-B

1. Slavia VŠ Praha
3. TJ Jičín /Benešová, Picková, Ticháčková/

DD-B

1. Jiskra Nový Bor
2. TJ Jičín /Tulková, Šedivá, Bacílková/

DDD-B

1. Sokol Luhačovice
7. TJ Jičín /Mazáčková, Palasová, Majdanová/

MV-B

1. TJ Jičín /Havlik, Vodička, Zakouřil/

X. ročník 3-denních mezin. závodů v OB- Opava 13. - 15.7.79

H13

1. Horký Praga
35. Srb

H17

1. Matyk Rychnov
7. Tišer

H19

1. Pospíšek
24. Řehák

H21

1. Šebesta VŠZ Brno
12. Folprecht
35. Škoda

H22

1. Hrubý
9. Stáček
53. Stěbel

H43

1. Gemperle Švýcarsko
2. Havlík

D13

1. Bělková Třinec
19. Zelinková

D19

1. Hořádková Olomouc
8. Hanušová

DE

1. Kovacs Maďarsko
4. Benešová
9. Ticháčková

Veřejný závod u příl. Poháru družby soc. zemi NDR - Buckow 6.10.1979

D15

1. Bacilková
2. Faistaurová
3. Chramostová

D17

1. Šedivá
3. Tulková

D19A

1. Ticháčková
2. Hanušová
4. Tulková

H35

1. Poom Tallinn
5. Zakouřil

H19

1. Řehák

Štafety 7.10. 79

Dprostenci

1. TJ Jičín I
4. TJ Jičín II

H15

1. Schürer Bautzen
11. Bláha
16. Santaj

H17

1. Vik
2. Tišer

H21A

1. Conrad TU Dresden
2. Albrecht
12. Jirásek

H43

1. Pistor Lok Dresden
2. Havlík
3. Stránský

Dorostenky

1. Lok. Dresden
2. TJ Jičín I
3. TJ Jičín II

Ženy
2. TJ Jičín I
4. TJ Jičín II
6. TJ Jičín III

Muži
1. TJ Jičín
5. TJ Jičín II
8. TJ Jičín IV

XXXIV. ročník Mikulášského běhu na Bradech 3.12.79

Divky - ročník 1967

1. Majorová

Divky - ročník 1967

3. Mazáčková

7. Palasová

Dorost. mladší

1. Matoušová

Dorost. starší

1. Šedivá

Ženy

3. Ticháčková

5. Kazdová

Muži

1. Kačmarčík

12. Ticháček

14. Jirásek

15. Beneš

24. Řehák

Hoši - ročník 1967

4. Zikmund

7. Zicha

11. Rampas

Hoši 1965-66

10. Santaj

13. Bláha

16. Antoš

Dorost. starší

6. Vik

7. Tišer

10. Pašek

25. Kazda

27. Mikan

32. Stebel

34. Dosoudil

43. Svoboda

PŘEBORY A MISTROVSTVÍ ČSR A ČSSR

Přebor ČSR v lyžařském OB 10.-11.2.1979 Nové Město na M.

D15

1. Chramostová

3. Bacílková

12. Matoušová

D17

1. Macounová VŠ Praha

3. Tulková

13. Šedivá

D19

1. Kordová RH HK

2. Hanušová

5. Pašková

D21

1. Gavendová TŽ Třinec

3. Ticháčková

4. Pícková

DD

1. TJ Jičín /Tulková, Chramostová, Bacílková/

M15

1. Harant RH HK

9. Groh

M17

1. Tišer

6. Vik

8. Pašek

M19

1. Zuzánek Vamberk

7. Všetěčka

17. Řehák

M21

1. Pachner VŠ Praha

2. Ticháček

4. Škoda

D

1. TŽ Třinec
2. TJ Jičín A /Tulková, Benešová, Ticháčková/
3. TJ Jičín B /Hanušová, Všetěčková, Picková/

MM

1. TJ Jičín A /Vik, Pašek, Tišer/

M

1. VŠB Ostrava A
2. TJ Jičín A /Pícek, Škoda, Ticháček/

Mistrovství ČSSR v lyžařském OB 24. - 25. 2. 79 Jablonec n. N.

D15

1. Bacílková
2. Chramostová
12. Matoušová

D17

1. Tulková

D19

1. Kordová RH HK
4. Pašková
5. Hanušová

D21

1. Gavendová TŽ Třinec
2. Ticháčková
5. Tulková

DD

1. RH Hradec Králové
3. TJ Jičín /Tulková, Chramostová, Bacílková/

D

1. TJ Jičín A /Tulková, Benešová, Ticháčková/
2. TJ Jičín B /Hanušová, Všetěčková, Picková/

MM

1. TJ Jičín A /Vik, Pašek, Tišer/
2. TJ Jičín B /Groh, Stránský, Smolík/

M

1. VŠB Ostrava A
2. TJ Jičín A /Pícek, Škoda, Ticháček/

Přebor ČSR v NOB 23. 9. 1979 Slaný

D17

1. Dvořáková VŠ Praha
7. Hanušová

D21

1. Nováková VŠ Praha
2. Ticháčková

M15

1. Schindler Jablonec
8. Groh

M17

1. Uchytíl Zlaté Hory
2. Pašek
13. Tišer

M19

1. Novotný Tesla Brno
5. Všetěčka

M21

1. Karmazín VŠST Liberec
5. Ticháček
6. Škoda

M21

1. Kačmarčík
3. Ticháček

MM

1. Tesla Brno
9. TJ Jičín /Pašek, Tišer, Vik/

DD

1. Jiskra Nový Bor
6. TJ Jičín /Tulková, Chramostová, Bacílková/

D

1. VŠ Praha
7. TJ Jičín /Benešová, Šedivá, Ticháčková/

Mistrovství a přebor ČSSR v denním OB 13.-14.10.79 Liberec

D15

1. Hlaváčová Tesla Brno
2. Bacílková

M17

1. Hlaváč Tesla Brno
4. Tišer

D27

1. Kuchařová VŠZ Brno
4. Ticháčková

M19

1. Novotný VŠZ Brno
11. Řehák

M21

1. Kačmarčík
11. Ticháček
23. Škoda

Muži-štafety:

1. VŠZ Brno C
2. TJ Jičín /Hrubý, Škoda, Ticháček, Kačmarčík/

Dorostenci-štafety

1. Sp. Rychnov / Kněžnou

Ženy-štafety

1. VŠ Praha A
3. TJ Jičín / Benešová, Hanušová, Ticháčková/

Dorostenky-štafety

1. Jiskra Nový Bor A
4. TJ Jičín /Tulková, Matoušová, Bacílková/

Mistrovství světa v OB 1.-4.9.79 Tampere Finsko

Muži

1. Thon Oyvin
12. Kačmarčík
17. Ticháček

Muži-štafety

1. Švédsko
3. ČSSR /Uher - Lenhart - Ticháček - Kačmarčík/

NÁRODNÍ ŽEBŘÍČEK ŠTAFET

DDD

1. TJ Jičín

DD

1. TJ Jičín

D

1. Praga Praha

14. TJ Jičín

MV

1. TJ Jičín

MMM

1. Jiskra Nový Bor

11. TJ Jičín

MM

1. RH Hradec Králové

16. TJ Jičín

M

1. TJ Jičín

NÁRODNÍ ŽEBŘÍČEK JEDNOTLIVCŮ

M10B

1. Langr Rychnov

4. Zicha

22. Rampas

M13B

1. Beránek Jiskra Nový Bor

26. Prokorád

27. Santaj

M15B

1. Macháček Tempo Praha

19. Groh

23. Stránský

M17B

1. Horký Praga Praha

12. Pašek

22. Tišer

M19B

1. Sombota RH HK

8. Svoboda

12. Řehák

M21B

1. Červinka FS Praha

6. Hrubý

8. Beneš

M35B

1. Zakouřil

21. Stránský Vl.

29. Kužel

D10B

1. Abelová Jiskra Nový Bor

10. Horáčková

14. Majorová

D13B

1. Tebrová St. Nový Bor

20. Majdanová

26. Mazáčková

D15B

1. Bacílková

12. Chramostová

30. Matoušová

D17B

1. Pešková VŠST Liberec

11. Tulková

20. Šedivá

D19B

1. Cimlerová Sn. J. Hradec

11. Hanušová

19. Drahoňovská

D21B

1. Alberová VŠ Praha

Dostal jsem úkol napsat něco o MS, tak se ho tedy pokusím splnit.

Budu psát většinou o mužské části a to ne proto, že získali medaili, ale proto, že více vidím do zákulisí. Žiji v tomto kolektivu, vím jaká je nálada, pocity, úkoly a taky plány.

Pro jednotlivce jsme dostali úkol, aby aspoň jeden byl do desátého místa. Ovšem tento osobní cíl si však dali všichni - Jura, Petr, Pavka i já.

Nálada dobrá, nervozita normální /alespoň u mne/. Můj plán pro závod: buď to vyjde pořádně, nebo vůbec ne. Začal jsem dobře, pak ale přišla větší chyba a ta mě stlumila tak, že jsem začal spíše běžet na jistotu.

Hodnocení mužů po jednotlivcích: nesplnili, zklamali. Se svým výkonem jsem byl spokojen i nespokojen. Proč? Do desítky byla šance se dostat. A to platí pro všechny kluky. Každému chyběl prostě kousek štěstí. Umístění 12., 14., 17. a 21. hodnotili Finové jako náš velký úspěch, ale asi to bylo trochu pod dojmem zklamání finských mužů /7., 11., 13., 35./. Kdybychom dosáhli takových umístění v roce 1978 v Norsku, asi by se to bralo jako úspěch/a je to zase Skandinávie/.

Ve volném dnu jsme se jenom trochu proběhli a každý byl tak trochu uzavřený do sebe. Úkol byl jasný - jedna medaile ze štafet. V duchu jsem spíše věřil holkám, protože tam se toho může víc přihodit víc, kluci jsou podle mne víc stabilní ve výkonech/ nemyslím teď československé muže, ale celkově/.

Každý člen štafety měl svůj úkol. Petr neztratit kontakt, Zdeněk udržet, Jura něco stáhnout a já jsem tam byl proto, abych když bude v závěru nějaký hromadný zmatek kolem medaile s tím něco udělal.

A už je tu start. Jsem u štafet trochu více nervozní než normálně a tak jsem hned odešel s tím, že průběh moc sledovat nebudu. No ale průběh prvního úseku mě trochu probudil. My po úseku sedmí, Švýcaři desátí a Norové až jedenáctí. Před námi z nefavoritů Irové, Dánové, Angličani a Francouzi. Ale úkol je splněn, odstup je malý.

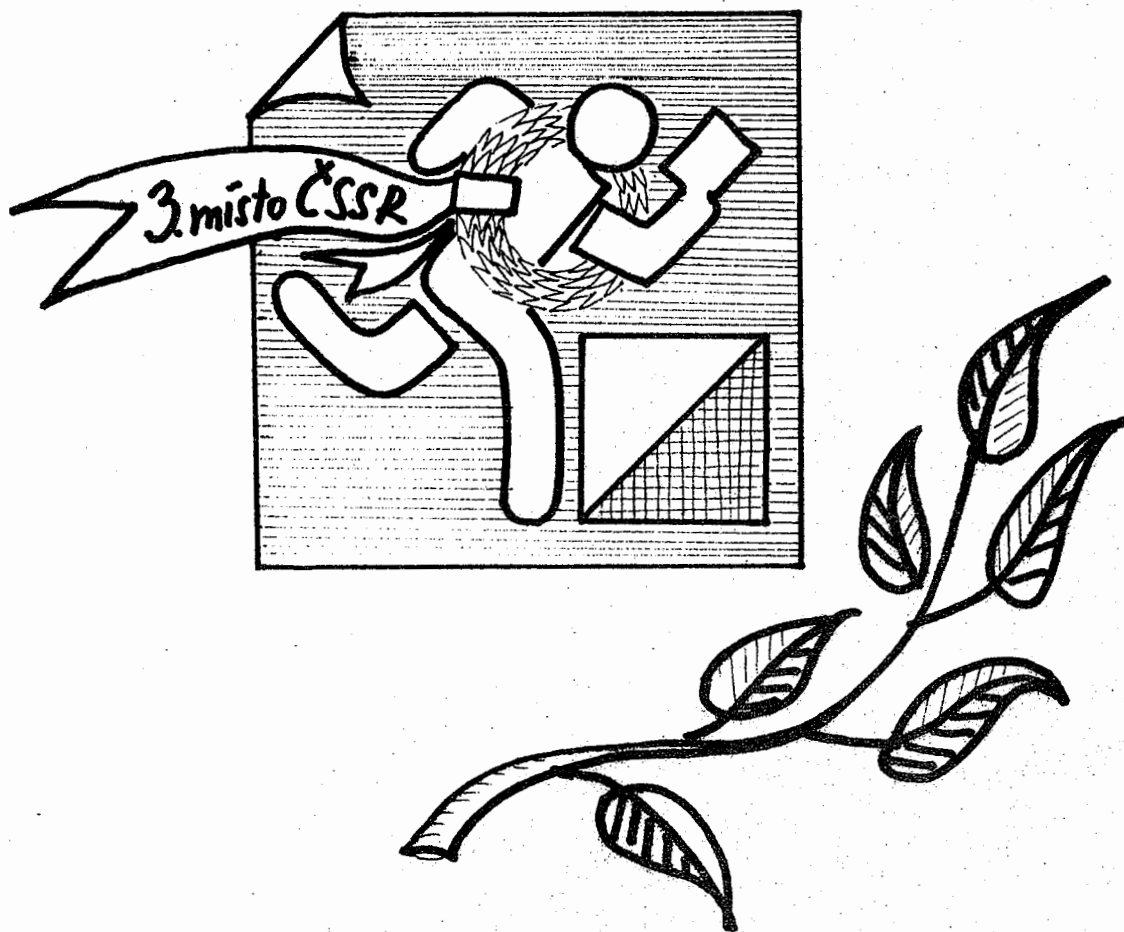
Na úseku Zdeněk. Na mezičasech hrozná změna. Já ale sleduji jenom rozdíly s Norama a Švýcarama. Nic jiného mě prozatím nezajímá. Tam je to v jeden moment kritické/náš náskok se hrozně ztenčil/, ale pak zase normální, chyby prostě dělají všichni a dost velké. Po úseku se vše vysvětluje. Zdeněk ztratil z očí kontaktní čočky, špatně viděl a to na klidu nic nepřidá. Přesto ztráta Norů i Švýcarů pořád dostatečná a to tam byl mistr světa Thon z Norů a u Švýcarů starý lišák Hulliger. Ale pozor, ztráta na Dány, Angličany a Francouze se zvýšila skoro na sedm minut.

A tady bylo dobré, že tam byl Jura, který se umí v takových situacích, kdy jde o stahování, vyhecovat. A hlavně když je v lese viděl, jak je předbíhá. Ale já spíše sleduji pořád Nory a Švýcary. Ti mě spíše znervozňují, než ti druzí. Těch jsem se dost bál. A Jura je tu - třetí.

Nervozita velická. Vybíhám - uklidňuji se, počítám stím, že mám na Švýcary aspoň čtyři minuty/ v cíli jsem se dověděl, že to byly pouze dvě minuty/. Jdu na jistotu, ale asi ne moc pomalu. Na mezičase zvyšuji na pět minut. Ale pak chyba a hned jsem znervozněl a nevěděl jsem v jednu chvíli, jak na tom jsem. Do cíle asi tři kilometry, celou tu dobu jsem si nadával, že jsem to klukům zkazil. Taky jsem si v tu chvíli myslel, že holky medaili už mají, protože jejich závod byl snad ještě víc napínavý. Až na fáborkách mi Franta Peterka hlásil, že jsme třetí. To jsem si oddechnul. V cíli byla radost i smutek. Holky čtvrté těsne za prvňma, prostě smůla. Mohlo to být ještě lepší, myslím si, že šance tam byla na lepší kov, než jsme získali my kluci.

Konečně se splnila naše dlouhodobá taktika. Za prvé-porazit Švýcary/ to jako samozřejmost, která vždycky nevyšla/ a pak čekat až jeden z trojky Severanů udělá takovou chybu, která by nám stačila. Byli to Norové a my jsme bronzovi.

Kacěr

DĚJINY HRADU BRADA NEBYLY UZAVŘENY

Severně od Jičina se táhne hřbet přiléhající od východu k Prachovským skalám. V nejvyšším místě dosahuje 460 m. n. m. - Přivýšina. Přicházíme-li od Jičina, z dálky vidíme vrch, na kterém kdysi stával hrad pozoruhodného jména - Brada. Pod hradištěm na severovýchodní straně je skalnatý val, na východě jsou již dávno zanesené příkopy a zbytky zdiva. Zvláštností je hluboká rozsedlina, táhnoucí se od severu k jihu - vznikla patrně dávným lámáním kamene. Návštěvníkovo zklamání nad nemnohými stavebními památkami minulosti vyváží krásné výhledy na Jičínskou pahorkatinu, členěnou nejen pískovci Českého ráje, ale i čedičovými vrchy, na nichž obvykle byly vystavěny hrady. Na východě vystupuje Bradlec a Kumburk, na severu Tábor a Kozlov, na jihozápadě Zebín, na jihu vidíme výrazný Veliš a Loretu a okresní město Jičín.

Založení Brady spadá do doby, kdy kamenné hrady byly jistě zvláštností. Načerad z Brady je připomínán jako majitel již v letech 1241-1263. Tehdy k Bradě patřil také Jičín. Král Václav odňal Lévovi, synu Načeradovu, hrad i město Jičín a dal mu výměnou roku 1304 ves Štíradu. Ve čtrnáctém století bylo Jičínsko majetkem pánů, kteří sídlili na nedalekém Veliši. Brada byla spravována purkrabími nebo hospodáři. Hrad patřival také Čeňkovi z Vartemberka. Pan Jindřich z Veselé odkázal roku 1434 svůj veškerý majetek s Bradou své tetě Hachně z Veselé. Tak se majetek dostal do vlastnictví rodu, který dobře a rád sloužil Vartemberkým. Ota byl posledním, který na hradě přebýval. Koncem patnáctého století jej prodal a nový majitel zde již nebydlel, neudržované hradiště chátralo a tak Mikuláš Trčka z Lípy jej koupil již pusté.

Na plošině vrchu stála roku 1866 ustupující rakouská armáda a dělostřeleckou palbou zapálila nedalekou Horní Kměžnici. Hlavičky nábojů jsou tam ještě dnes ve štítu chalupy č.p. 3.

Co zbylo z dávné slávy hradu Brady? Jen několik zdí, pískovcové skály a daleké výhledy, které přivábí ojedinělé turisty? Nedejme se ale mýlit: Na východním úpatí k pce Brada stojí rozlehlé sídlo, vybudované z kamenných kvádrů pískovce. Rod Kropáčků z Brady zde provozoval pohostinství a do daleka byly známy veselé trdlovačky. Po odchodu Kropáčků z Brady zakoupili sídlo rytíři ze Vkusy. K pochvle jmenovaných rytířů je, že jejich tovaryši některé části sídla vydřevili. Nevyužívané sídlo však po celá desetiletí chátralo. Jičíňští "blázni", jenž s mapou sem a tam pobíhají, již dávno toužili po obdobném sídlo, neboť jejich stálým údělem bylo zpocené tělo ve větru a dešti převlékat. Okolí sídla má v lesních zátiších mnoho cest a pěšinek, jež vyznačují se svoji měkkostí, což je balzám na nohy běhuchtivých orientačníků.

Aby sídlo do svých rukou získali, museli přetěžkou a dlouhou válku vybojovat a posléze mnoho platidel nahromadit. Na začátku sedmdesátých devátých let však opuštěné a zchátralé, na mnoha místech i rozpuštěné sídlo zakoupili. Zakoupili i přilehlé rozsáhlé polnosti a novou studni do země a skály, třicet metrů vyhloubenou, jež dobrou vodou oplývá.

I nastala jičinským "robota", práce bylo mnoho. Nejprve zatuchlé stáří ze sídla vypuditi, na mnohých místech rozervané zdi-vo oprávití, posléze všechny jizby k přebývání upravití. Bylo nutno pořídit nástroje i vybavení sídla. Robotníci pak pracovali ve všech druzích řemesel. Pravdou je, že někteří pracovali hodně, někteří málo a někteří vůbec ne. Byli i tací, kteří přišli zapracovat jen kvůli francouzsko-švýcarské výpravě. Byli i tací, kteří dokázali při robotě více škody než užítka natropiti. Robota byla přetěžká, ale ani jeden rok neuplynul a obrovské dílo vyrostlo pod rukama robotníků. Etapa budování č. I byla téměř dokončena a sídlo již v roce 1979 posloužilo mnohým poradám i sněmům, ba i přípravě věhlasného a největšího závodu v orientaci, jež se v českých zemích koná, posloužilo i pořadatelům a závodníkům tradičního běhu Mikulášského.

Pravdou je i to, že první majitel hradu Načerad z Brady závistí bledne, když sleduje, jaké dílo na jeho pozemcích roste. A když si na chalupě prolístoval projekt, tak přímo zezelenal, neboť se dočetl, že sídlo bude sloužiti nejen orientačnickům, ale i všem ostatním. Dočetl se i o místu očisty sauna zvaném a bazénu, dále o sále, který bude jídelnou, společenskou místností i kinosálem. Prohlédl i mnoho světnic, kde budou poutníci ukládat svá znavená těla. Hodně ho zajímala i nová kuchyně s přílehlými sklepy, jež hojností jistě oplývati budou.

Jedné listopadové noci bylo docela zřetelně slyšet na Bradském kopci, jak Načeradec z Brady pravil:

"Škoda, že již nežiji. I já bych chtěl stavět a využívat sídlo, jež na mých pozemcích roste".

Jarda
Havlík

V neděli mi na Bradech povídal Mik, že mám napsat do ročenky na téma

PROČ MÁM RÁD ORIENTAČNÍ BĚH

a hned v pondělí volal, jestli už to mám hotovo. Pochopitelně že jsem neměl. Dá se vůbec tak nakvařt tahle otázka zodpovědět? Zkuste si to nakonec sami. Jen tak pro sebe. Já jsem tedy v pondělí po tom telefonu začal přemýšlet:

Pro mne to budou asi už hlavně vzpomínky. Vzpomínky na dobu, kdy jsme začínali.

Zamhouřím oči a vidím zesnulého profesora Loudu v pumpkách a montgomeráku s tradičním ruksakem na zádech. Já ho vlastně bez ruksaku ani neznám. Snad s ním chodil i z Čerovky do restaurace Praha na plzeňské. Ten nás posílal na první závody a nemohl pochopit, že jsme se přitom nestačili "dívat po krajině". Jeho věkovým vrstevníkem byl například pan učitel Soukup z Potštejna. To jsme nějak ještě běhali v hlídkách. Já s Lojzou Chalupou. S panem Soukupem jsme se sešli na jedné kontrole. Říkal, že my pospícháme a dal nám proto přednost při razítkování. Vypálili jsme s Lojzou co to dalo. Když jsme přibíhali ke kontrole, pan Soukup tam už svačil.

Našimi největšími soupeři v okrese byla hlídka Ježek-Kosek z Hořic. Jak my jsme si spolu zazávodili. Vzpomínám zejména na jeden noční u Ostroměře, někde okolo Javorky. Kontroly ještě bývaly obsazené a tak jsme na každé hned věděli, jak na tom jsme. V závěru zbývalo riskovat - když nebudeme obíhat až k mostu, máme naději. I jinak rozumný Lojza se nechal nacytat. Boty do rukou, baterku nahoru a zkouším hloubku. První krok vypadal dobře. Otáčím se na lojzu, že může a už jsem plaval. Ze dvou bot a baterky mi zůstala v ruce jediná bota. Nedá se nic dělat - buď a nebo. Vyrážíme dál. Moc toho nevidíme, jen si pamatuju, že má přijít trať a pak po ní. Jenže nejdřív přišel ten drát, co stahuje semafor. Dík rozběhu mi drát dovolil ještě několik kroků. Pochopitelně nepovolil. Šíleně se napnul - asi byl někde na chvíli i semafor "na volno". Pak mi udělal stejnou rychlost, s jakou jsem do něho naběhl, jenže v opačném smyslu. Než jsem stačil Lojzu varovat, opsal jsem balistickou křivku přímo proti němu. Vyrázil jsem mu nejen všechny špendlíky, kterými jsme měli označené zbývající kontroly, ale i kufrostroj /polystyrenová deska s mapou/, který jsme bez baterky nenašli. Ten mne pak hnal. Znáte, jak se běží po kolejích? Na to, aby se šláplo na každý pražec, jsou moc blízko a na to, aby se šláplo na každý druhý moc daleko. A mně právě ta bosá noha vycházela na kameny. Nechápu, jak mohl vyhrát Bikila na olympiádě v Římě bos maratón. Jak jsme tenkrát dopadli si nevzpomínám, ale ty kameny na trati mám ještě teďka v živé paměti.

Ze začátku tvořili jádro oddílu žáci jičínské průmyslovky. Vzpomínám na nerozlučnou dvojici Zdenka Vodičková, Jana Kačerová. Janě doktor nedoporučoval moc běhat. Tak doma říkala, že jede do skal, místo na závody. Běhání jí šlo, měla talent. Závody krajského žebříčku občas vyhrávala. Jen se pak bála, aby výsledky nebyly v Pochodni, protože by se doma dozvěděli, že běhá. Ona se kvůli tomu někdy i bála vyhrávat. Zdenka pak přivedla do oddílu Jindru. Zpočátku se ještě prával za běčko. Bojoval mezi OB a judem. Pokud vím, koleno měl

už tehdá zavázané. Stejně to má jistě ještě z toho, jak s ním mlátili o žiněnku. Jindra byl vždycky sportovní elegán. Pamatuji si, když se kreslila jedna z prvních map na Kosti. Kartograf Vodička nastoupil v tepláčkách zvaných pytle /dole guma/, bagančatech a perfektním sáčku. V kapsičce mu zářily pečlivě ořezané barevné tužičky. Slušivé oblečení doplňovala známá placatá čepice se štítkem. Matky z okolních vesnic se pak bály pouštět děti na houby, protože v lese se potlouká podivné individuum,

Jenže tomuhle individuu mnoho dnešních jedničkářů vděčí za to, že jsou, co jsou. Asi to bude kouzlo Jindrový osobnosti, protože jinak si nedovedu některé věci vysvětlit. Je to asi tři roky, povídala jedna matka: "Náš kluk v životě nepil mléko. Ale že Vodička povídal, že má pít litr denně, naučil se ho pít".

Už dlouho jsem u Jindry neviděl jeho pověstnou čepici. Ona byl známá zejména na lyžařských traťích. Sám majitel, který na ní byl nesmírně hrdý tvrdí, že ji ztratil. Nezdá se mi to. Vždyť s touto čepicí byl postrachem všech lyžařských stop. Zejména ve sjezdech. To byla legenda. A v oddíle se vyskytly hlasy, že ji Jindra vyměnil s nejmenovaným reprezentantem jedné severské země za nové Fischery a sadu klištrů.

Rozvzpomínal jsem se. Ale stejně si myslím, že dřív to bylo nějaké jiné. My starší říkáme, že byla lepší parta. Teď že už to není ono. I Jindra tuhle povídal, že mu chtěli začít zašívát ty krásné kalhoty, co v nich běhá. Za to si ale může sám. S tím musel počítat, když se ženil....

Ale abych se vrátil k té otázce v nadpisu. Já tady nechci povídat fráze. Tak tedy ještě vzpomínku: Jednou jsem se svým velkým soupeřem Honzou Langrem dobíhal po takové cestě ze sběrné do cíle. Bylo to dost daleko. Honza startoval dvě minuty za mnou, takže mne v té chvíli dělal. Ne snad, že by šlo o jedno z prvních míst, to ne. Já jsem taky za ta léta stál na bedně asi jen jednou. To už bylo v pětatřicítkách a vyhrál jsem ve Vamberku krajkový kapesníček a pak jsem doma pracně vysvětloval, kde jsem k němu přišel. Ale stejně si na něm děsně zakládám. Tak tadyhle na tom závodě dobíháme podle sebe, máme toho už oba dost a já povídám Honzovi: "...čověče, já vůbec nemůžu". A Honza z posledních sil: "...já už taky ne, ale tebe před sebe nepustím". No tak tohle je asi ono. Já pak běhal proto, abych mu ty dvě minuty vrátil.

A J A K T O V I D Í J I N D R A

Dnes za mnou přišel přítel Mik a dal mi přečíst Prochorův článek. Četl jsem ho s chutí a potěšením, nicméně bych chtěl uvést na pravou míru některé maličkosti. Svoji černou čepici jsem ztratil na Jesenické sedmdesátce a k orientačnímu běhu mě nepřivedla sestra, nýbrž jsem s orientákem začal na vojně. Dostali jsme azimut, vzdálenost, náramkovou busolu a rozkaz. Mapu jsme nedostali, byla tajná. Tenkrát jsme kontrolu nenašli, ale řekl jsem si, to by v tom byl čert. Zkoušel jsem to postupně na dalších závodech v okolí Prostějova, už se mi podařilo většinu kontrol najít, ovšem jindy zase jsem nenašel ani start. Ve svém úsilí jednou orienták dokončit jsem pokračoval i v civilu. Protože ale na mě pořadatelé pořád chtěli nějaký průkaz, zašel jsem za profesorem Loudou a stal jsem se organizovaným spotrovcem, turistou. Nyní jsme jezdili s Pepou Havránkem již jako řádní členové TJ Jičín a nestartovali jsme pod označením soukromník. Já, teď si vzpomínám, vždyť všechny kontroly jsem jednou našel v době vojenské služby a bylo z toho dokonce medailové umístění. V čase 5^h07 jsme na lyžích standardních absolvovali přebor Jihomoravského kraje v lyžařském orientačním běhu a skončili na třetím místě. Za námi už nikdo nebyl. Jak to teď vidím, my jsme vydrželi jen díky zásobě karamel a hašlerek ušetřených z KD dávek. Ale abych neodbočoval.

V Jičíně samozřejmě běhali i jiní. Kromě Mirka Procházky to byli bratři Stránští a nedostižný vzor, protože oni pořád vyhrávali i Jarka Havlík s Vlastou Jenčkem. Postupem času docházelo v orientáku ke změnám, začalo se běhat v jednotlivcích a zavedla se soutěž družstev. Jednou mi přišla domů pozvánka na trénink orientačního běhu do Horního Lochova. Přišel jsem a tam už byli všichni ostatní orientáci a byl tam i Turnovák, Vašek Zakouřil a ten mi řekl: "Soukromníčení už bylo dost, bude se běhat II. liga, běháme společně". Od Jarky Havlíka jsem vyfasoval zelené trčko a byl jsem v oddíle.

Tak Mirku, takhle to bylo se mnou. Jó, vzpomíná se dobře. Na minulost se člověk většinou kouká růžovými brýlema, zrovna tak i na budoucnost. Ale když se podívám jinak, na něco méně osobního, třeba na mapu, nepřinesou růžové žádný zvláštní užitek. Vidím spíš méně, než bez nich. Když vezmete brýle tmavé, výsledek není o nic lepší. Pavel Grossmann z Jablonce, známý koumák, zkusil dát do brýlí sklička různých barev. Jedno červené, druhé modré. A kupodivu, předmět dříve plochý a počáraný všelijakými čarami se změnil. Terénní tvary plasticky vystoupily z roviny papíru a účinek je asi takový, jako když pracně vystříhávám vrstevnicové plochy, podlepuju papírem a lepím je na sebe. Jenže to je dosaženo namáhavým způsobem.

Takže jaké brýle v orientáku?
Různobarevné!

Japer

JAK MARTIN VIK K RUČNÍKŮM PŘIŠEL,

ANEB

CESTA NA SEVER

Čím je pro Mohamedána návštěva Mekky, tím je pro orientačního běžce účast na švédském O-Ringenu/alespoň prozatím, v budoucnosti to bude start na 5 dnech OB v Jičině/. Tak i ambiciózní borci jičínské squadry, kterým lišák Havlik našeptával do ouška, že kdo chce prý v orientačním běhu něco dokázat, pojedě raději na závod do Švédska, než na výlet do Francie, nechali se od něj naverbovat, aby jako pěšáci spojených armád treninkových středisek mládeže dobyli švédské hvězdy. Rychlonohý Martin Vik, povzbuzený vidinou tiskové popularity, hovoří pak o svých zážitcích asi takto:

"Kemp O-Ringenu, přechodně vytvořený na letišti v Örebro se podobal obrovskému mraveništi. Patnáct tisíc lidí ubytovaných ve stanech nejrůznějších velikostních i cenových kategorií i jiných příbytcích, improvizovaná obchodní centra jak s potravinami, tak s věcmi orientačním běžcům tak blízkými, zajímavě uspořádané záchody /details vysvětlím ústně/. Dvě etapy v pěším dosahu, tři autobusem/ovšem závodniče, nežádej zajištění dopravy pořadatelé, nejsi v Jičině, starej se sám/.

Slavnostní zahájení, kdy jsou všechny delegace vítány v jejich mateřštině, uspořádání cílů pro bližší kontakt diváků přímo na shromaždišti. Samotné závody probíhaly ve znamení magického čísla pět. Pět etap, v každé pět startů, pět sběrných, pět cílů. Švédský a asi severský terén vůbec je pro našince poněkud cizí a obtížný. Méně cest než u nás, orientace hlavně dle terénních členitostí, kterých je však nepřehledně a jsou na naše poměry poněkud titěrné. Kategorii tolik, že je lze velmi těžko přehlednout. Já sám jsem kupříkladu startoval v kategorii H17B. Na první pohled to vypadá, jako by to byla druhá kategorie sedmnáctek. Ovšem těch kategorií bylo celkem pět/E1, E2, A1, A2, B/. Vyhlášení vítězů bylo každý den v pět hodin odpoledně, výsledky z počítače byly později vyvěšovány v kempu. Abych už konečně vysvětlil titulky tohoto článku-celkově jsem obsadil čtvrté místo, pro které pořadatelé naplánovali ručníky, které takto tvoří základní součást mé výbavy. Vítěz, jako většina vítězů ostatních kategorií dostal radio, kombinované s hodinami. Každý vítěz etapy dostal plaketu. Přední místa v elitních kategoriích měli předplaceni prakticky pouze Severané, Středoevropan bez možnosti častějšího kontaktu se skandinávským terénem tu nemá šanci.

To by snad k závodům už mohlo stačit. Švédsko jako země je poměrně rovinatá, s velkým bohatstvím lesů, ale s poměrně málo přírodními památkami/pardon:historickými/. Naši pivní skauti a ctitelé opojného moku vůbec by zde splakali nad výdělkem. K máni je především pivo, většinou dánská značka Carlsberg. Z jiného alkoholu pak převážně víno, to vše ve specializovaných prodejnách systembolaget, kterých je poměrně málo. Hospody v našem slova smyslu vlastně neexistují. Švédské hoky jsou takové, jaké si našinec představuje: blond, dlouhé nohy uvězněné v džínách /mimochoodem dosti drahých/. Pověstná švédská pornografie v lákavých sex-shopech/bližší opět pouze ústně/.

Abych se ke konci nasvítil ušlechtilejším světlem: moc se mi líbilo, že Švédové věnují velkou péči výuce cizích jazyků; prakticky v každé rodině se najde někdo, kdo ovládá angličtinu nebo němčinu. Ve škole v Husquarně, kde jsme byli jednu noc ubytováni jsem byl nadšen specializovanými učebnami/pro výtvarnou, hudební a různé další učebny/.

Přál bych každému orientačnímu běžci z Jičína obzvlášť, aby poznal velké závody v orientačním běhu i z druhé strany. Nejenom jako pořadatel 5 dnů v Jičíně, ale i jako závodník. A když už závodník, pak na 0-Ringenu. "

Martin Vih

K O N E C   J E D N O H O   S N U
A N E B

ŽIVOT JE STEJNĚ KRÁSNÝ

Já, špičkový běžec posledních stránek výsledků orientačních běhů v kraji hradeckém, jsem se rozhodl, že je již nejvyšší čas, aby též zahraniční hvězdy zasténaly pod mým vzletným krokem. Protože žádný cíl mi není dost velký, řekl jsem si, že teď přišla ta vhodná chvíle, abych po letech nesmírně tvrdého tréninku stanul na startovní čáře mistrovství světa v OB. To příští, jak všem známo jest, bude se odehrávat v malebné kulise hor švýcarského spříseženství a právě tam tedy vedla má spanilá jízda.

Mé velmistrovské choutky jsem přikryl pláštěm vlastivědně-sportovního zájezdu mých soupeřů do Francie a Švýcarska. Svou formu jsem po cestě byl nucen ničit, kromě jiných rušivých jevů i procházkou na jakýsi Mont Blanc. Během zájezdu jsem ale i pilně trénoval, samozřejmě podle své metody. To však nelibě nesl coach Jarda Havlík, který, protože je ze staré školy, se domníval, že snad svoji zdatnost zvýším ranními běhy a podobnými nesmysly. Opak však je vědecky podloženou a prakticky ověřenou pravdou. Vydatná snídaně, nejlépe s dámskou obsluhou, to je základ tajemství formy, která se vůči hledě vyvíjela / ovšem do poslední chvíle jsem nevěděl, jakým směrem/. Taktickou přípravu jsem zahájil již dávno před odjezdem a její podstata spočívala v tom, že jsem se obezřetně jako jediný přihlásil do céčkové kategorie, abych švýcarské borce zbytečně nepoplašil v elitní kategorii.

Pečlivá příprava měla přinést zasloužené ovoce poslední srpnovou neděli, kdy zcela oprávněně čekáme žhavé, dusné, vrcholící léto. Svatý Petr však považuje okolí Šorenbergu za jakési cvičné pole pro své experimenty. Jinak si nedovedu ranní sněhový poprašek vysvětlit. Cestu od shromaždiště na start jsem do té doby považoval vždy za příležitost k rozcvičce, Švýcaři však pravděpodobně za jakési vyřazovací kolo, které vydrží pouze ti nejzdatnější jedinci, za období cesty na Klondike, lemovanou pozůstatky nešťastníků, kteří nevydrželi. Kdybych na startu stanul o čtyři dny dříve, vytvořil bych tak svůj výškový rekord. Start / v úrovni vrcholu Sněžky / však byl pouze na úpatí prudkého kopce. Já, který jsem samozřejmě přišel pozdě na start, jsem jsem se dopoval a zároveň uklidňoval myšlenkou, že teď teprve přijde můj okamžik. Pohled na mapu, zprvu jsem se domníval, že je tištěna na jakémsi zvláštním papíře na způsob čtverečkování - proboha, vždyť to jsou vrstevnice.

Já, odkojený českým lesem, který je protkán nádherným hustým síťovím cest, zdáli viditelnými pasekami a jinými záchrannými brzdami pro zbloudilého, jsem se proplétal jakousi klečí, která však byla na místě, kde já jsem na mapě viděl holou stráň a naopak. Švýcarské krávy na mě posměšně hleděly moudrýma očima, leč zabučet příslušným směrem nechtěly, krávy jedny. Vrcholový výstup, kde jsem se marně rozhlížel po záchytných lanách a konečně: před očima zničeného běhouna se objevil nádherný panoramatický rozhled. Obrovská louka, či co, rozrytá muldičkami,

kořeny, kameny a na ní pobíhalo několik desítek zoufalců, hledajících kontroly, které kupodivu byly sem tam vidět i z dálky. Jenže jich tam bylo asi patnáct a samozřejmě, že ta, ke které jsem se vždycky po jistém přemáhání připlížil, nebyla ta pravá. Teprve asi osmá byla moje. Letmý pohled na hodinky - slabá půlhodinka na první kontrolu. Podle přednášky Zdenka Lenharta, rozšiřované mezi pobloudilci Jindrou Vodičkou, platí, že: "Pomýšlet na vítězství s nákladem tři nebo dokonce šesti minut, /rozumí se, že na první kontrole/, to vyžaduje velkou vůli a sebedůvěru". Přiznávám se, že jsem lehce zakolísal pod tíhou myšlenky mistra. Na druhé a třetí kontrole jsem byl králem. Skalní průchody mě alespoň v myšlenkách vrátily domů.

Leč kyslíkový dluh a horská nemoc pozvolna, ale jistě nahlodávaly moji železnou kondici. Švýcarští kmeti mě těžkými kroky přecvávalávali a bujaře na sebe pokřikovali. Snad chtěli do svého jódlování zašifrovat vítězný epos o tom, jak potomci Viléma Tella drtí dědice odkazu Jana Husa. Čtvrtá kontrola byla mou labutí písní. Po marném hledání páté kontroly, kdy limit, který jsem si na vítězství stanovil, již dávno byl otázkou doby minulé, jsem kapituloval. K mé rezignaci zcela jistě přispěl ten fakt, že přísavné schopnosti mých adibotasek mnohokrát podlehly gravitaci a výsledkem byly přerušované sjezdy přímo po spádnici. Po zhodnocení situace byl výsledkem algoritmus, jehož prvním krokem bylo rozhlédnutí se po pravém švýcarském volském rohu, na který bych, vzpomněv si na svou minulost brečícího trubače v pionýrských táborech, zatroubil k organizovanému odchodu, jak se ve vojenské terminologii zové ústup, útěk, prostě vyklizení bojiště. Po dalším dvojkovém výstupu jsem se ocitl na náhorní plošině, po které vedlo několik cest přibližně tím směrem, kde jsem podle mapy předpokládal cíl. Jenže kudy? Zvolím-li špatné údolí, vyjdu až v Itálii, kterou jsem v letošním roce neměl v plánu a ani ve výjezdní doložce.

Nebudu dál unavovat ctěné čtenáře ličením svého boje o život, který naštěstí, čehož důkazem jsou tyto řádky, skončil úspěšně. U autobusu mě uvítalo, kromě hrstky šilenců, kteří závod dokončili, celé vojsko těch, kteří též osvědčili svou zdatnost, ale hlavně rozvahu a šťastně zakončili nikoliv závod, ale boj se živly a smrtí.

Koncem článku, pojednávajícího o závodech, by měly být výsledky, oslavující výkony jičínských borců a zvláště pak autora. Jelikož se o úspěchu dá mluvit jen ve smyslu přežití všech jedinců, zakončím výhledem do budoucna. Rozhodl jsem se, že mistrovství světa ve Švýcarsku není hodno mé účasti. Pošlu tam za sebe jistého Ticháčka, na kterého místo tentokrát ve startovním poli nezbylo a jako útěch mu byl nabídnut start na jakémsi bezvýznamném závodech ve Finsku.

Milan Sochor

FRANCOUSKÉ P R Á Z D N I N Y

Ten titul jsem si vypůjčil, ale nic jiného mne nenapadlo, když jsem seděl nad padesáti stranami cestovního deníku z velkého putování a snažil se dát dohromady typické zážitky z cesty. Tak tedy jen pár vzpomínek:

PO - 6.8 - 16^h10 letního času - neuvěřitelné se stává skutečností. Čtyřicet šest členů oddílu OB nasedá do přetíženého autobusu, aby se vydalo na dlouhou cestu do Francie. Vešli se všichni. Do vleku se mi podařilo propašovat i Markovu tříkolku. Přál bych si ji vyfotografovat na Elyzejských polích.

ÚT - 7.8. - Hned po přejezdu Rýna jsme poznali, že jsme ve Francii. Podle architektury a taky podle nepořádku okolo. Začali jsme si připadat jako doma. Večer jsme si nocleh mohli vybrat: buď v parku pod stromem nebo ve sklepě. Ale v koupelně měli vypínač s chromovaným krytem.

ST - 8.8 - Nejvíc se mi líbilo, jak ráno dámy hledaly některé součástky oblečení. Ulice široká asi 6 m. Polovinu zabíral zaparkovaný autobus a ve zbývajících polovině rozloženy kufry, kde hezčí polovina výpravy hrabala čisté prádlo. Pro nezasvěcené ještě dodávám, že v té ulici byl běžný provoz, to město se jmenovalo Nancy a to spodní prádlo se převlékalo na ulici. Francouzi to brali jako náš národní zvyk a moc se jim to líbilo.

ČT - 9.8. - Louvre je prý jeden z nejrozsáhlejších palácových komplexů na světě. Je. Protože jsem hned v úvodu ztratil svou ženu. Což mi nevadilo do té doby, dokud jsem si neuvědomil, že má peněženku. Ale pohled krásné Giocondy mne zcela vždálil těmito přizemnostem a pak už jsem hovořil jen s Rembrandtem, Rubensem .....

Při odjezdu z Paříže jsme sbírali dojmy členů výpravy:
- Paříž mi připomíná strom, ze kterého Adam a Eva v ráji nesměli trhat ovoce

- Líbila se mi neopakovatelná atmosféra večerní Latinské čtvrti, Bleší trh, Rodinovy sochy, Montmatre, Chrám Matky Boží..

- Milým dojmem zapůsobilo přijetí na radnici.

- Vše má své plus i minus. I Paříž je toho dokladem.

- Tandem Mik s panem Kvasničkou byl ideální.

NE - 12.8. - Jedeme na jih. Sbohem sprcho s teplou vodou. Začíná romantika, nebudeme se mýt... Dostavuje se ponorková nemoc, při vyhledávání tábořiště první drobné šarvátky. K tělesnému napadení zatím chválabohu nedochází... Došlo ke splnění Břetova přání. Prý nejraději spí na sopkách. To je od spoda pěkně teplo.

PO - 13.6. - Avignon, papežský palác. Je doběla rozžhaven poledním sluncem. Chce se sednout na dlažbu, jen tak sedět, koukat nespěchat.... Blikají světla naftových rafinérií a továren, na moři kotví opravdovské obrovské lodi, zpívají cikády, fouká mistral nebo blizzard a my usínáme pod "děsně hvězdnou oblohou"...

ÚT - 14.8. - "chtěl bych být černochem, ti se vůbec nemejou", pravil Břeta. Přes to jsme šli hned ráno do vody a krásně se nasolili. Několik dní nemusíme solit knedlíky. Těsně před

odjezdem se Mikan tiše vzdálil. Blil kraby, které včera ulovól. Ale stejně mu trochu závidím. Jediný z nás okusil tu pochoutku.

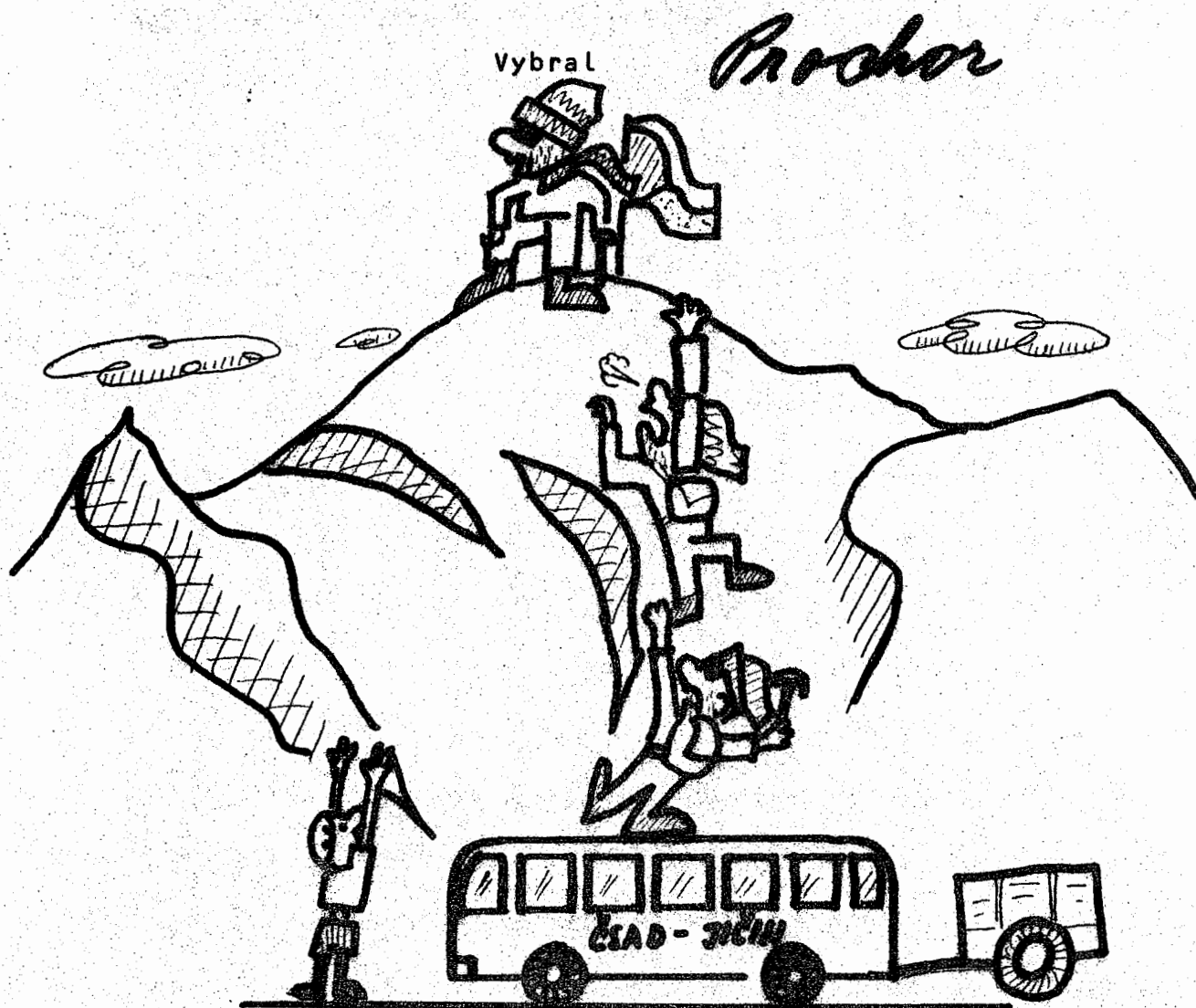
ČT - 16.8. - Kniže Rainier Monacký nás odmítl přijmout. Dokonce na nás jeden jeho strážce v parádní uniformě pískal, že si máme vzít košile.

PĀ - 22.8. Večer je zajímavé sledovat přípravu večere. Až v cizině slaví česká kuchyně úspěchy svými specialitami, rýžová kaše s rumem a čaj s gulášovou příchutí.

ST - 22.8. - V Ženevě nemůžeš zabloudit. Vodotrysk v přístavu je vidět z velké dálky. Striká do výše 140 m. Leda by ho najednou vypnuli, jako se stalo nám.

PĀ - 24.8. - Za sportovní úspěchy musí člověk platit daň kráse, pravil Mikan, když mu žena mazala obličej oloupaný od toho, jak se opaloval na Mont Blancu. Stejně to ale musel být pocit, stát až tam nahore. Pěkně to říkal Karel: "Já vždycky chtěl vylézt na nějaký pořádný kopec. A u Jičina žádný není. Tak jsem se dočkal tady".

Já jim strašně záviděl. ty oloupané obličej.

T E S T
PRO ORIENTAČNÍHO SPORTOVCE

Test je pouze pro gramotné závodníky se smyslem pro humor. Bylo by pro nás nanejvýš trapné, kdybychom se doslechli o vlně sebevražd, které vyvolal.

1. Pěstujete tento sport déle než 5 let?
ano ..... 1 bod
ne ..... 2 body
vůbec
ho nepěstují. 4 body
2. Uchylujete se k alkoholu, přesahuje-li váš výsledek čas vítěze o více, než o 50 % ?
někdy ..... 4 body
ne ..... 1 bod
většinou ..... 2 body
3. Chodíte před startem často do ústraní / za strom/ ?
ano ..... 3 body
ne ..... 0 bodů
nevím ..... 2 body
4. Stává se vám při závodě, že praštíte busolou a určujete sever podle hodinek ?
občas ..... 3 body
ne ..... 1 bod
nemám
hodinky ..... 5 bodů
5. Když po hodině hledání najdete zašitou kontrolu, zbijete osazenstvo na kontrole?
mapníkem ... 4 body
rukou ..... 2 body
mám radost,
že jsem ji
našel ..... 1 bod
6. Myslíte, že by ceny měly být méně hodnotné, aby si vítězové nepřipadali jako profesionálové ?
určitě ..... 1 bod
ne ..... 4 body
neviděl jsem letos
ještě žádnou
cenu ..... 3 body
7. Mohou jahody na trati způsobit vaše zdržení ?
samozřejmě .. 4 body
ne ..... 2 body
pokud jsou
zralé ..... 3 body
8. Přiběhnete-li do cíle, hodnotíte svůj výkon nespisovnými, /sprostými/ slovy ?
někdy ..... 2 body
ostýchám se. 5 bodů
neznám sprostá
slova ..... 3 body

9. Působíte mimořádně přitažlivě na klíšata ?

- ne ..... 1 bod
- snad ..... 2 body
- mám na to
- postavu ..... 4 body

10. Rozhodli jste se někdy zanechat OB ?

- více než 10x 2 body
- méně než 10x 0 body
- po každém
- závodě ..... 4 body

A nyní si sečtete získané body a čtete dál:

10-18 bodů

Jste tak zvaný orientační fanatik. Myslíte si, že na světě neexistuje nic jiného než OB. Máte talent i úspěchy, vše věnujete sportu a váš soukromý život zakrňuje. Ještě jednou se vážně zamyslete nad tím, zda jste se narodili proto, abyste žili nebo abyste sportovali. Snažte se občas při běhu utrhnout bo-růvku, ohlédnout se za pádícím srdcem nebo se zasmát tomu, jak nemožně pitomý postup jste zvolili. Berte to trochu s humorem a uvidíte, že úspěchy budou větší a porážky méně trpké. A ještě jednu dobrou zprávu nakonec! Jestliže ještě nejste v národním družstvu, tak se tam letos určitě dostanete, bude-li rozšířeno na 150 závodníků.

18-30 bodů

Patříte ke skalním závodníkům. Tohoto sportu nikdy nenecháte, pokud budete naživu. Porážky nenesete tragicky, jste si vědom toho, že jste člověk chybný. Pečlivě sledujete závodníky, kteří skončili za vámi a máte zlomyslnou radost, když se tam objeví nějaké známé jméno. Vaše pětiminutové kufrы se ve vašem vyprávění stávají dvacetiminutovými, abyste ukázali, jak byste byli dobří, kdyby... Pokud potkáte na trati závodníka, jste ochotní s ním spolupracovat, pokud má ovšem nižší číslo. Trénink nijak nepřeháníte, běháte tolik, abyste se do cíle nemuseli plazit.

30-40 bodů

Kdo dosáhl tohoto počtu bodů, patří k lidem, kteří se závoděním vysloveně baví. Zavěsí-li se někdo na vás, klidně vědomě poběžíte opačným směrem, jen abyste si z nešťastníka vystřelili. Váš výsledek je vám přitom lhostejný. Pokud se vám podaří občas něco vyhrát, chlubíte se s tím nejméně pět let. Volíte přímo nemožný postup mezi kontrolami, samozřejmě proto, abyste se pobavili a vyzkoušeli své mapařské schopnosti. Pokud se vám terém líbí, využijete ho co nejvíce a pak se vymlouváte na kufrování nebo ztrátu průkazky, neboť rozbít kvůli tomu buzolu je nepraktické a finančně nákladné. Při deštivém počasí jste ochotni běžet pro zábavu třeba s deštníkem. Vyhlašování výsledků vás obvykle nezastihne ve střízlivém stavu.

Článek z časopisu Orientační běh / když ještě vycházel /, objevil a přinesl

Termit

Hlavní činností členů našeho oddílu v zimních měsících není pobyt za pecí, ale pohyb na širých horských pláních i úzkých lesních cestách na běžecích lyžích nejrůznějších značek. Aby i v této oblasti byla naše teoretická příprava na patřičné výši, přebíráme z časopisu Lyžařství článek bývalého závodníka oddílu lyžování TJ Jičín a nynějšího našeho příznivce Rudy Sauerera. Postupně se zlepšující materiální vybavenost našeho oddílu snad umožní patřičné využití jeho rad.

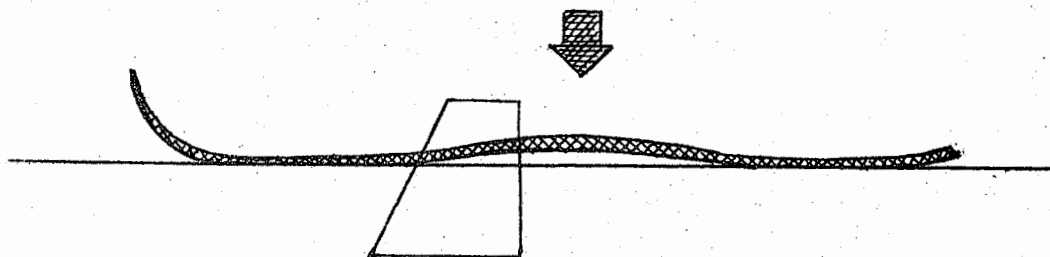
MAZÁNÍ PRO BĚŽCE A TURISTY VOSKY SWIX

SWIX patří k nejrozšířenějším lyžařským voskům na světě. Pro naše lyžaře je však důležitější, že jsou celkem dostupné a byť v omezeném rozsahu prodávají se každoročně v naší obchodní síti. Protože v posledních letech vývoj mazání lyží zaznamenal podstatný pokrok, chceme seznámit širší veřejnost se zásadami, které pro dokonalé využití kvality vosků doporučují odborníci firmy SWIX Sport International.

Běžecské lyže laminátové konstrukce s polyetylenovou skluznicí znamenaly kvalitativní změnu ve vývoji běžecského lyžařského materiálu. Laminátová konstrukce umožnila mimo jiné docílit tvrdého středu lyže. Stejně zatížené lyže například při sjezdu se nedotýkají prakticky střední částí lyže sněhu.

Výběr tvrdosti lyží rozhoduje o jejich vhodnosti jak pro různé druhy sněhu, tak pro různé typy běžců. Rozhodujícím faktorem je váha lyžaře. Pro individuální volbu nejvhodnější tvrdosti lyží používáme tzv. "papírkový test".

1. lyže položíme na rovnou plochu
2. pod střed lyží položíme list slabého papíru
3. rovnoměrně zatížíme obě lyže celou vahou závodníka
4. druhá osoba papírem pohybuje pod lyžemi a vyznačí vpředu i vzadu hranice "zóny mazání" stoupavými vosky
5. zatížíme každou lyži zvlášť celou vahou závodníka a znovu pohybuje papírem; získáme další dvě značky; jejich aritmetický průměr nám udá střed zóny mazání/obr. č. 1 /

Poznámka:

- a/ Hranice zóny mazání na obou lyžích nemusí být zcela totožné.
- b/ Mazání stoupavými vosky za střed směrem ke špičkám a patkám výrazně zhorší skluz, zvláště při použití tekutých a polotekutých vosků.

Nelze-li pohybovat papírem pod oběma rovnoměrně zatíženými lyžemi, jsou lyže pro váhu závodníka nevhodné-měkké.

Přednosti laminátových lyží s polyetylenovou skluznicí se mohou uplatnit zvláště ve spojení s moderními metodami mazání lyží. Polyetylenové skluznice jsou vodotěsné, což zjednodušuje jejich přípravu a údržbu, která zahrnuje:

1. základní preparování /napuštění/ skluznice voskem / u nových lyží/
2. mazání špiček a patek lyží pro skluz, mazání středu lyží pro odraz
3. čištění lyží

Základní preparování polyetylenové /PE/ skluznice

Nové PE skluznice jsou suché a drsné, "chlupaté". Základní mazání sleduje napuštění skluznice a její úpravu do maximální skluznosti. Používá se tento postup:

- nanesení základního parafinu-červený SWIX ALPIN WAX nebo ALPIN BASE WAX
- zažehlení žehličkou/možné i letlampou/ při mírné teplotě/ideál 100°C/. Celá skluznice musí nasáknout voskem
- nejméně 15 minut necháme lyže vychladnout
- plastikovou stěrkou SWIX/v každém balení SWIX KLISTRU/ odstraníme přebytečný vosk ze skluznice a žlábků tak, že skluznice vypadá, jakoby z ní všechno vosk byl odstraněn. Zbývá pouze vosk v pórech skluznice. Zvláště důkladně je třeba zbavit základního vosku střed lyží, což usnadňuje nanášení tvrdých vosků.

Mazání lyží

Všeobecně nanášíme na špičky a patky lyží vosky pro skluz SWIX GLIDER zelený, modrý, fialový a červený. Do středu nanášíme vosky pro odraz. Druh vosku pro odraz volíme podle druhu sněhu a teploty. /SWIX SKI WAX a SWIX KLISTR SKI WAX/.

Druhy sněhu

Pro běžné použití vystačíme s rozlišením nový až jemnozrný sníh a hrubozrný sníh až led. Při teplotách nad i pod bodem mrazu měříme teplotu vzduchu.

V závodní praxi se při volbě vosku pro odraz bere v úvahu vlhkost vzduchu, sněhu, teplota sněhu, povětrnostní podmínky a jejich očekávaný vývoj, profil trati, individuální schopnosti závodníku, případně další okolnosti. Doporučené kombinace vosků pro skluz GLIDER a pro odraz uvádí tabulka:

Druhy sněhu	Přibližná teplota vzduchu	SWIX běžecké vosky pro odraz	SWIX GLIDER vosky pro skluz
velmi mokrý	+2 a více	červený klistr	červený
střídavý	+1 až -1	červený, žlutý	fialový
vlhký nový a jemnozrný		červený speciál fialový žlutý klistr stříbrný klistr fialový klistr	
nový a jemnozrný	-1 až -7	modrý extra modrý, zelený fialový klistr modrý klistr	modrý

nový a jemno pod -7
zrnny

zelený
zelený speciál
polar
modrý klistr
zelený klistr

zelený

Technika nanášení GLIDERu je obdobná postupu pro základní preparaci nových lyží. Nepožaduje se však tak pečlivé seškrabání GLIDERu. Vrstva se nakonec bezvadně rozetře korkem a vyleští.

Dodržujeme zásady:

1. volbu zahajujeme tvrdším voskem
2. vosk rozjíždíme zhruba 10 minut, smeká-li
3. přidáme vrstvu stejného vosku nebo rozšíříme zónu mazání ve středu lyží.

Nedosáhne-li požadovaný odraz, volíme měkčí vosk, případně kombinaci. Na mokřích druzích sněhu používáme červený GLIDER. Používá se také pro základní preparaci skluznice. Na střed lyže nanášíme klistr v délce vymezené značkami "papírkového testu", jinak v rozmezí 40-80 cm ve dvou vrstvách, přičemž první zahřejeme letlampou pro lepší přilnavost ke skluznici. Druhá vrstva nepotřebuje zahřívání. Lyže i vosk musí vychladnout.

Při sněžích za teplot okolo bodu mrazu používáme fialový GLIDER. Pro odraz nanášíme do středu lyže Extra modrý, fialový, žlutý, červený speciál, červený tvrdý vosk, nebo žlutý, fialový či stříbrný klistr. V zásadě klistry nanášíme do rozmezí 80 cm. Tuhé vosky do 100 cm.

Za teplot od -1 do -5°C používáme pro skluz modrý GLIDER, pro odraz volíme Extra modrý, modrý tuhý vosk, příp. fialový nebo modrý klistr. Modrý klistr se nanáší ve dvou vrstvách v délce až 100 cm. Na ledu či zmrzlém firnu zlepšujeme odraz kombinací s fialovým nebo stříbrným klistrem do střední třetiny modrého klistru. Praská-li modrý klistr při nižších teplotách, použijeme pro první vrstvu zelený klistr Grund. Jako základový vosk pod modré SWIXy používáme při ostrém sněhu oranžový grund SWIX. Modrý a extra modrý vosk se nanáší na vyčištěnou skluznici.

Při teplotách pod -5°C používáme zelený GLIDER. Pro odraz volíme podle okolností zelený, zelený speciál, polar nebo zelený klistr. Nanášení vosků pro nízké teploty je obdobné jako u modrých vosků, první vrstva zažehlená. Po vychladnutí vyleštit a každou další tenkou vrstvu v chladu dobře rozetřít.

Pomůckou pro správnou volbu vosků pro odraz je tabulka SWIX SNOW HOW.

Podmínkou úspěchu při mazání jsou suché a čisté lyže, přesně změřená teplota vzduchu a správné posouzení druhu/struktury/ sněhu. Vosky, které lze použít pro docílení žádoucího odrazu za daných podmínek uvádíme v kopii tabulky SWIX SNOW HOW.

Základní vosky SWIX GRUND zvyšují přilnavost ke skluznicím a používají se jako podklad při zledovatěném sněhu, který vosky odírá. Používají se pod tuhé vosky i klistry. GRUND WAX se nanáší v zahřátém stavu, roztírá žehličkou a po vychladnutí leští korkem. Doporučuje se začít několik hodin před konečným mazáním. Na GRUND WAX nanášíme tuhé vosky při venkovní teplotě bez předchozího zahřátí tak, aby se zabránilo smíchání GRUND WAXu s běžeckými vosky. Pronikne-li GRUND WAX do běžeckého vosku, brzdi skluz.

Č i š t ě n í _ s k l u z n í c

Co největší část vosku odstraníme špachtlí. S výhodou lze použít špachtlí, přiložených ke každému balíčku SWIX klístru, které jsou tvarově přizpůsobeny k odstraňování vosků a není nebezpečí poškození skluznice jako například při použití kovové špachtle. Zbývající vosk odstraníme rozpouštědlem, podle možnosti SWIX SPRAY a skluznici do sucha vytřeme suchým hadrem nebo SWIX FIBRILENem. Použití letlampy při čištění je spojené s rizikem poškození lyže.

Pro informaci je třeba uvést, že kromě uvedeného programu pro závodní lyžování uvedla firma SWIX na trh pro potřeby začátečníků a široké veřejnosti dva vosky a to: zlatý SWIX GOLD pro suchý sníh a stříbrný SILVER pro mokrý sníh, doplněné GLIDERY ve stejných barvách v provedení spray. Ve sprayovém provedení jsou dále vyráběny klístry červený a fialový a GRUND WAX. Aplikace těchto vosků je snazší a nevyžaduje zvláštní zkušenosti.

SWIX SNOW HOW

Jemnozrnný, čerstvý
a padající sníh

Hrubozrnný, zmrzlý
a zledovatělý sníh

	+5°C	
žlutý SWIX klister	+4°C	červený SWIX klister
červený SWIX	+3°C	
	+2°C	
žlutý SWIX; červený spec.	+1°C	stříbrný klister
fialový SWIX	0°C	fialový klister
	-1°C	
modrý SWIX extra	-2°C	
	-3°C	
	-4°C	
	-5°C	modrý klister
	-6°C	
zelený SWIX	-7°C	
	-8°C	
	-9°C	
	-10°C	
zelený SWIX speciál	-11°C	zelený klister SWIX GRUND
	-15°C	
POLAR SWIX	-30°C	

KALENDÁŘ ZÁVODU OB 1980

12.-13.1.	LOB	Nový Bor
19.-20.1.	LOB - Krajský přebor VČ kraje	Vrchlabí
27.1.	Jizerská padesátka	Liberec
2.-3.2.	LOB - Beskydy	Ba. Ostrava
9.-10.2.	Přebor ČSR LOB	Liberec
16.-17.2.	Mistrovství ČSSR LOB	Košice
26.2.-2.3.	Mistrovství světa LOB ???	Švédsko
16.3.	Krkonošská sedmdesátka	Šp. Mlýn
5.4.	1. kolo KDP a KŽJ	Dobruška
12.4.	KP v NOB VČ kraje	Jilemnice
19.4.	2. kolo KPD a KŽJ	Rychnov
19.4.	Přebor ČSR dlouhé tratě	Praha
26.4.	Přebor ČSR NOB	Bruntál
26.4.	Spartakiádní OB	Jičín
2.5.	Přebor ČSSR dlouhé tratě	Bratislava
3.5.	3. kolo KPD a KŽJ	Jičín
8.5.	Krajské finále PO	RH Hradec Kr.
9.5.	Mistrovství ČSSR v NOB	RH Hradec Kr.
10.5.	4. kolo KPD a KŽJ	Vamberk
17.5.	5. kolo KPD a KŽJ	Pardubice
24.-25.5.	1. závod NŽJ a štafet	VŠ Praha
31.5-1.6.	2. závod NŽJ a 1. závod ČŽ	Slaný
7.-8.6.	2. závod ČŽ a štafet	Lučenec
7.6.	6. kolo KPD a KŽJ	Náchod
14.-15.6.	3. závod ČŽ a 3.kole NŽJ a št.	Kroměříž
21.-22.6.	4. závod ČŽ a 4. kolo NŽJ a št.	Brno
1.-3.8.	3denní OB	Nový Bor
5.8.	Historický OB	Jičín
6.-10.8	5 D N Ů O B J I Č Í N	Jičín
22.-24.8.	Grand Prix Slovakia	Bratislava
13.-14.8.	KP DOB VČ kraje	Chrast
21.9.	Finale ČSR družstev	Jindř. Hradec
27.9.	7. kolo KPD a KŽJ	Vrchlabí
4.10.	8. kolo KDP a KŽJ-Čs. veteraniáda	Pardubice
4.-5.10.	Přebor ČSR DOB	Ostrava
18.-19.10.	Mistrovství ČSSR DOB	Gottwaldov

S T R U K T U R A   S O U T Ě Ž Í
V   D O B
N A   R O K   1 9 8 0

KRAJE - Soutěže smíšených družstev, realizované jako dosud a to závody jednotlivců, hodnocené sčítáním bodů.

ČSR a SSR - Republikový žebříček štafet, realizovaný jako oddílové štafety 79 s volnou nominací závodníků. Žebříček štafet je kvalifikací pro postup do republikového finale 21.9.1980 v Jinřichově Hradci. Postupuje 12 družstev z kvalifikace dospělých i dorostu a vítězové krajských soutěží. Celkem 20 družstev.
Hodnocení: započítávají se 2 štafety M a jedna D
u dorostu   2 štafety MM a jedna DD